

ПРОФСПІЛКОВІ ВІСТІ

№ 45
(871)
10.11.2016

ГРИГОРІЙ ОСОВИЙ:
«УРЯД І
ПРОФСПІЛКИ -
ЗА РЕФОРМУ
ОПЛАТИ ПРАЦІ!»

5

ГАЗЕТА ФЕДЕРАЦІЇ ПРОФЕСІЙНИХ СПІЛОК УКРАЇНИ

WWW.PSV.ORG.UA

**СЕРГІЙ КАПЛІН ВНІС
ЗАКОНОПРОЕКТ**

ЩОДО ЗАХИСТУ МАЙНОВИХ
ПРАВ ПРОФСПІЛОК

4

**ПРОФСПІЛКИ І
ЧОРНОБИЛЬЦІ
ОБ'ЄДНУЮТЬСЯ**

ДЛЯ ВИРІШЕННЯ
СОЦІАЛЬНИХ
ПРОБЛЕМ

6

**СПІВПРАЦЯ
ПРОФСПІЛОК І
РОБОТОДАВЦІВ**

ВІДНОВЛЕНО РОБОТУ
КОСАРСЬКОГО
СПИРТЗАВОДУ

7

Е-ДЕКЛАРУВАННЯ

Місце	Фракція	Кількість депутатів	На 1 депутата (грн)	Загальна сума (грн)	ЗАДЕКЛАРОВАНІ СТАТКИ ДЕПУТАТІВ ВР
1	ВОЛЯ НАРОДУ	19	37 537 642 713 215 200		
2	ВІДРОДЖЕННЯ	23	35 483 116 816 111 675		
3	позафракційні	46	28 440 033 1 308 241 502		
4	ОПОЗИЦІЙНИЙ БЛОК	43	21 523 845 925 525 320		
5	БЛОК ПЕТРА ПОРОШЕНКА	143	18 613 790 2 661 771 920		
6	РПЛ	21	11 579 392 243 167 236		
7	Народний фронт	81	8 947 332 724 733 861		
8	Батьківщина	21	5 641 664 118 474 937		
9	ОБ'ЄДНАННЯ САМОПОМІЧ	26	2 608 450 67 819 689		

Кількість депутатів
423

ВСЬОГО:
7 579 061 340
у
СЕРЕДНЬОМУ
17 917 402

**НАРОД ДОСІ НЕ
МОЖЕ ОГОВТАТИСЯ
ВІД ЕЛЕКТРОННИХ
ДЕКЛАРАЦІЙ,
ЗАПОВНЕНИХ
УКРАЇНСЬКИМИ
СКОРОБАГАТЬКАМИ.
ЧИ ПОЧНЕТЬСЯ
ГРОМАДЯНСЬКА
КАМПАНІЯ,
ЯКА ВІДПОВІСТЬ
НА ЗАПИТАННЯ -
ЗВІДКИ?**

8 - 9

ПЕНСІЇ

**ЩО КРИЄТЬСЯ ЗА
ОСУЧАСНЕННЯМ
ПЕНСІЙ?**

2

КРЕДИТИ

**УКРАЇНУ
ПЕРЕВІРЯЄ
ЧЕРГОВА МІСІЯ
МВФ**

3

НЕ ХЛІБОМ ЄДИНИМ

Ціна на хліб почала зростати. За останній тиждень нарізний батон та хліб додали у вартості одразу 50 коп. До новорічних свят, стверджують експерти, ціна хліба сягне 11 грн. Аналітики оперують таким поняттям, як «психологічно нова ціна хліба». Експерт агропромисловості Денис Марчук прогнозує, що подорожчають й інші вироби з борошна, пердусім макарони.

Факт: аналітики пояснюють підвищення цін на хліб кількома чинниками. Найперше – зменшення кількості виробників. Якщо раніше у кожному регіоні було багато заводів з виробництва хліба, то нині ринок монополізується. Дрібні пекарні змушені закуповувати борошно у великих компаній, що істотно впливає на вартість готової продукції. Не варто скидати з рахунків і той факт, що частина борошна йде на експорт, тож великі компанії продають «залишки»

по такій ціні, яку вважають «економічно обґрунтованою».

Ще одна причина здорожчання – вільні ціни на соціальні продукти.

У керівників великих хлібозаводів своя аргументація: на тлі стрімкого підвищення тарифів на енергоносії годі чекати, що ціна буханця залишиться колишньою.

Приватні виробники від ціни хліба у 11 грн не в захваті. Вони розуміють, до чого це призведе. Хліба почнуть купувати менше. Тож і випікати доведеться менше. Асортимент буде падати, повернуться в обіг четвертинки батона й хліба.

Аграрії пояснюють рівень «психологічно нової ціни» із власних позицій. Мовляв, і посівна обійшлася дорожче запланованого, і спеціальне оподаткування для селян скасували, і курс долара повзе вгору, і транспортування пшениці до-

рожчає. Справді, навантаження для сільського господарства у сфері оподаткування збільшилися. Якщо у 2015 році з одного гектара платили 7 грн податку, то нинішнього в середньому 260 грн за гектар.

Лідер Аграрної партії України Віталій Скоцик переконаний, що повернення спеціального режиму ПДВ дозволить втримати на плаву експортну галузь. Це знизить рівень інфляції хоча б до прийнятних 7–9%. Другим кроком має стати підтримка кооперативного руху. Це дозволить наповнити ринок якісними і доступними товарами. Зростання пропозиції призведе до стабілізації цін. Як результат, виграє і виробник, і споживач.

Поки що всі в програмі. Скидається на те, що в Уряді не розуміють, що гарантувати соціальний спокій можна лише за умови, коли ціни на харчі будуть доступними.

В Українському клубі аграрного бізнесу попереджають: щоб споживач не помітив зростання цін, виробники можуть хитрувати. Вартість хлібини можуть залишити на колишньому рівні, однак вона «схудне» щонайменше на 200 г.

ЩО КРИЄТЬСЯ ЗА ОСУЧАСНЕННЯМ ПЕНСІЙ?

Істотного підвищення пенсій, як це сталося з мінімальною зарплатою, в Україні не буде. З 1 грудня поточного року пенсії підвищать на заплановані 10%. Надалі планується осучаснення пенсійної системи з подальшим зростанням пенсій.

Голова Уряду Володимир Гройсман заявив: «Потрібно осучаснити систему пенсій і відновити соціальну справедливість». Уточнив, що це вимагатиме від Уряду рішучих дій, які напевне наразяться на критику. Щоправда, не вказав на джерела критики. Міністр соціалітики Андрій Рева теж сказав, що деяким українцям «осучаснять» пенсії. «Ми зараз готуємо пропозицію, щоб ті, хто сидів на лавці, були в гіршому становищі, ніж ті, хто працював. Це називається осучасненням пенсії. Цим питанням ми зараз займаємося. Якщо 50 років стажу, то у вас буде все добре. Не хвилюйтеся, ми готуємо серйозної пропозиції, щоб поліпшити становище», – заявив міністр. До 2012 року пенсії збільшували

(«осучаснювали») на 20% від зростання середньої зарплати по країні, однак вже кілька років ця норма закону не діє. У результаті, за даними Міністерства соціальної політики, понад 7 млн українців мають розрахунковий базовий розмір пенсії менше прожиткового мінімуму. Чинovníки порахували, що для «актуалізації» пенсій буде достатнім індексувати весь розмір пенсії на розмір інфляції. Раніше індексували тільки ту частину, яка перебуває в межах прожиткового мінімуму. Однак і що індексацію призупинили в 2014 році через різкий стрибок цін. Так, за 2 минулі роки рівень інфляції досяг 68,2%. Отже, мінімальну пенсію з 2014 до кінця 2015-го повинні були підвищити з 949 до 1596 грн. А в цьому році – до 1787 грн. Але наразі мінімальна пенсія в Україні становить 1130 грн.

В Уряді підраховують, скільки коштів знадобиться для «осучаснення» пенсій. Віце-прем'єр-міністр Павло Розенко називає суму у 8–10 млрд грн. «Це колосальна сума, яку нам потрібно десь знайти. Сподіваюся, що ми її знайдемо», – заявив віце-прем'єр-міністр.

ІЗ ПЕРШИХ ВУСТ

Віталій МУШИНІН, заступник міністра соціальної політики: «Міністерство соціальної політики разом з Пенсійним фондом підготували законопроект, який передбачає осучаснення пенсій. Якщо буде позитивне рішення, ми вже в цьому році майже 3,4 млн пенсіонерів підвищимо розміри пенсій в середньому на 284 грн».

Елла ЛІБАНОВА, директор Інституту демографії та соціальних досліджень ім. М.В. Птухи НАН України: «У нас немає важливішого завдання, ніж продовжувати наводити лад в пенсійній системі. Ми дійсно зробили перші кроки на початку 2000-х років, у чому вони були вдалими, у чому не дуже, але ми їх зробили, а потім пенсійна реформа забуксувала. Тепер потрібно покращувати ситуацію».

Андрій БЛІНОК, економіст: «257 млрд потрібно щороку, принаймні в цінах 2016-го, аби українським пенсіонерам сплачувати пенсії, які, вибачте, є жebraцькими. З них 145 млрд – це не єдиний соціальний внесок. Приблизно 45% всього бюджету Пенсійного фонду – це єдиний соціальний внесок».

ДОВГИЙ ШЛЯХ ДО БЕЗВІЗУ

Петро Порошенко неодноразово наголошував, що українці отримають безвізовий режим до 24 листопада. Раніше, 28 жовтня, президент Європейської ради Дональд Туск у телефонній розмові з Президентом України Петром Порошенком наголосив, що перед наданням Україні безвізового режиму ЄС має завершити внутрішні процедури.

Більш ніж 2-річна історія «безвізових» обіцянок Порошенка розпочалась ще у червні 2014 року, коли під час своєї інавгураційної промови Президент пообіцяв, що українці матимуть можливість подорожувати до ЄС без віз вже із січня 2015 року. Після того обіцяний термін запровадження безвізового режиму постійно зсувався. Кілька разів процес взагалі опинявся на межі зриву через зволікання владою України в здійсненні антикорупційних реформ.

Згодом на заваді остаточному запровадженню безвізового режиму, окрім відсутності остаточного тексту документа, узгодженого ЄК, ЄП і Радою ЄС, постала ще одна серйозна перешкода. Це тривала підготовка Євросоюзу до запровадження механізму призупинення безвізового режиму для країн, яким така можливість раніше була надана. До остаточного прийняття цього механізму Євросоюз вирішив не надавати безвізового режиму новим країнам, зокрема й Україні.

Цей механізм, який має дозволити ЄС оперативно припинити безвізовий в'їзд для громадян третіх країн у разі порушення ними ключових умов, був погоджений міністрами внутрішніх справ країн Євросоюзу ще у травні 2016 року. У липні комітет Європарламенту з громадянських свобод, юстиції та внутрішніх справ погодився, що такий механізм повинен бути ухвалений. З того часу вирішення цього питання зависло, а разом з ним фактично зависло і питання запровадження безвізового режиму для України.

«Затримка зі скасуванням віз уже зараз породжує в Україні зневіру в надійності ЄС». Таку заяву зробило українське експертне співтовариство.

На переконання фахівців, Україна довела свою готовність до візової лібералізації, тож поява будь-яких нових вимог означатиме штучне затягування. Новий час «Х» для скасування безвізового режиму – 24 листопада.

КОМЕНТАР

Сергій ТАРАН, політичний експерт:

«Європа вже увімкнула механізм надання Україні безвізового режиму і немає жодних підстав вважати, що вона може від цього відмовитися. На сьогодні немає жодного політика чи впливової партії в Європейському Союзі, які б говорили про те, що Україні не потрібно надавати безвізовий режим. Усі політичні сили Європи єдині в тому, що Україна свою частину зобов'язань виконала. Питання щодо «безвізу» на порядку денному вже дуже давно. І не тому, що Україна чогось там не виконала. Навпаки, ми дотримались усіх пунктів вимог. Просто ЄС крок за кроком проходить усю процедуру. Іноді якийсь із кроків дуже довго обговорюють на рівні Єврокомітетів. Навіть прості речі можуть обговорювати місяцями. Не дивно, що рішення щодо безвізового режиму досі не ухвалене. Однак маємо надію, що нарешті його буде ухвалено. Реально «безвіз» запрацює лише в кінці 2016-го або на початку 2017-го».

ВЧАСНО НАТИСНУТИ «СТОП»

В Україні продовжує роботу місія Міжнародного валютного фонду, яка прибула до Києва 3 листопада. Зарубіжні контролери проводять дискусії у рамках третього перегляду програми МВФ та консультації для оцінки економічного і фінансового розвитку, обговорюють економічну і фінансову політику країни на майбутнє. За словами представника фонду Джеррі Райса, місія оцінить виконання програми кредитування країни та «подальшу політику влади».

Як повідомила голова Національного банку Валерія Гонтарева, Україна очікує надходження чергової траншу МВФ на суму 1,3 млрд дол. до кінця цього року. І додає, що наступного року від МВФ можна очікувати майже 5,4 млрд дол.

Найбільший транш – майже 2 млрд дол. – планується в I кварталі 2017 року. Після цього розмір двох наступних буде скорочений до 1,33 млрд, а решти п'яти – до 735 млн дол. На переконання експертів, українській стороні слід замислитись, а чи потрібні країні такі величезні кредити? Очікування грошей з-за кордону – абсолютно неправильна стратегія. Країни вирішують свої проблеми в своєму власному виробничому секторі, а не накопичують все більше й більше боргів.

У цьому році Україна поки що тільки погашає відсотки за кредитами МВФ, але вже з наступно-

го змушена буде погашати тіло кредиту.

Відтак більша частина коштів, які Україна отримує від МВФ, піде на сплату відсотків і боргів. У цьому, кажуть експерти, нічого страшного немає. Так роблять усі країни. Головне, щоб темпи економічного розвитку (ВВП) зростали швидше, ніж зростають наші борги. Поки що динаміка негативна, тому що більшість боргів у доларах, а наш ВВП у доларах через

девальвацію гривні падає.

Економісти переконані, що один-два транші МВФ для нас зараз є обов'язковими і їх потрібно брати, але потім бажано відмовитися від фінансового співробітництва та продовжити співпрацю з МВФ у сфері економічних реформ. Політичний експерт Тарас Загородний взагалі налаштований категорично: «Розмови, що без МВФ по-мремо, лише він врятує

Україну, – суцільна брехня і маніпуляції. Вимоги МВФ щодо галузей української економіки просто вбивають її. Тому Україні слід зосередитися на тому, аби самостійно запустити економіку, а не брати кредити». З ним солідарні багато вітчизняних експертів. Адже кредити МВФ – це тимчасове розв'язання проблем, оскільки їх потрібно повертати. Ці борги змушені віддавати цілі покоління українців.

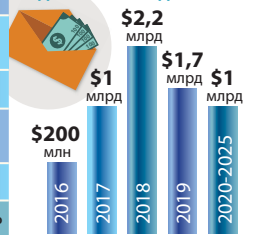
КРЕДИТНІ ПРОГРАМИ МВФ ДЛЯ УКРАЇНИ

Кредитні програми МВФ для України розроблялись та впроваджувались в 6 основних етапів.

Кредити (SBA-Stand-by Arrangements) надавались для підтримки економіки під конкретні зобов'язання України (реформи), в разі виконання яких кредит перераховувався частинами

ЗАПЛАНОВАНИЙ ГРАФІК ПОГАШЕННЯ УКРАЇНОЮ ВІДСОТКІВ ТА КРЕДИТІВ МВФ:

роки	сума	Прем'єр-міністр України	Президент України
1994-1995	\$760 млн	В. Масол	Л. Кравчук
1995-1998	\$1,9 млрд	Є. Марчук П. Лазаренко В. Пустовойтенко	Л. Кучма
1998-2002	\$1,6 млрд	В. Ющенко А. Кінах	Л. Кучма
2002-2008	співпраця на безкредитній основі (зарезервовані кредити)	В. Янукович Ю. Тимошенко Ю. Єхануров	Л. Кучма В. Ющенко
2008-2013	\$16 млрд	Ю. Тимошенко М. Азаров	В. Ющенко В. Янукович
2015-2018	\$17,5 млрд	А. Яценюк В. Гройсман	П. Порошенко

ОЛЕКСАНДР САВЧЕНКО, ЕКОНОМІСТ:

«Наш Уряд і Нацбанк не можуть конвертувати ці кредити в економічне зростання. Вони їх конвертують у падіння. Це може зробити лише приватний сектор. Для цього їм необхідні прямі іноземні інвестиції. Але потрібно розуміти, що важливо вчасно відмовитися від кредитів. Хотілося б, щоб ми зрозуміли це швидше».

КОМЕНТАР

ПРИВІТАННЯ

9 ЛИСТОПАДА - ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ ДЕНЬ ПРАЦІВНИКІВ КУЛЬТУРИ ТА МАЙСТРІВ НАРОДНОГО МИСТЕЦТВА

Шановні спілчани!

Сердечно вітаю з професійним святом усіх, хто присвячує своє життя збереженню духовних надбань нації та розвитку національної культури! Ваша творча праця дуже важлива для всього суспільства і заслуговує на щире повагу. Ви даруєте людям радість та щастя, допомагаєте розкривати молоді таланти, зміцнюєте надію народу на краще майбутнє. У цей святковий день щиро зичу всім невичерпної енергії та натхнення, нових творчих планів та здобутків, справжнього визнання й людської шани. Міцного здоров'я та добробуту вам і вашим родинам!

Григорій ОСОВИЙ,

Голова Федерації профспілок України

Шановні друзі!

Від імені багатотисячної Профспілки працівників культури України дозволяю привітати кожного працівника сфери культури з нагоди професійного свята – Всеукраїнського дня працівників культури та майстрів народного мистецтва.

Це свято фахівців, які дарують людям радість, невловимою невидимою силою несуть культуру до кожного серця, кожної душі, своєю плідною творчою працею єднають всіх нас та звеличують духовну скарбницю нашої держави. Саме ваша щоденна подвижницька праця на ниві української культури заслуговує на слова щирої вдячності!

Впевнена, що ви й надалі докладатимете зусиль для утвердження заможної, духовно багатой України. Бажаю всім вам вдячних цінителів вашої праці, невичерпного натхнення, потужної творчої енергії, з ентузіазмом шукати і втілювати в життя свої приголомшливі ідеї, перетворювати задумане в шедеври! Нехай ваша праця буде гідно нагороджена, а заслуги не залишатимуться непоміченими!

Міцного здоров'я вам на довгі літа, щастя та радості, добра, надії. Сподіваюсь і вірю, що це свято подарує вам душевну злагоду, натхнення в роботі заради утвердження на землі ідеалів.

З шаном та повагою до вас,

Людмила ПЕРЕЛИГІНА,

голова Профспілки працівників культури України

НАША СПІЛЬНА МЕТА – ЗАХИЩАТИ ПРАВА ЛЮДИНИ ПРАЦІ

Федерація профспілок України категорично не сприймає будь-які спроби згорнути соціальний діалог, який великою працею вдалося відновити з приходом нового Уряду.

ПОЗИЦІЯ ПРОФСПІЛОК

Підписано Генеральну угоду між роботодавцями, Урядом та профспілками, яка стала дорожньою картою подальшого розвитку соціально-трудових відносин та проведення економічних реформ в Україні.

Після зустрічі керівників всеукраїнських профспілок із Прем'єр-міністром Володимиром Гройсманом створено окремий урядовий орган з питань промислової політики, працює міжвідомча робоча група з опрацювання пропозицій щодо перегляду цін на газ, переглянуто прожитковий мінімум. ФПУ підтримала ініціативу Уряду щодо підвищення мінімальної заробітної плати до реального прожиткового мінімуму 3200 грн у проекті Державного бюджету на 2017 рік.

ФПУ не підтримує публічні заяви окремих політичних сил і політиків, які не згодні з підвищенням соціальних стандартів, зокрема мінімального рівня зарплати, та висувають низку додаткових бюджетних вимог, пов'язуючи їх з вирішенням цього нагального для майже 4 млн працівників питання. Наша спільна мета – захищати права людини праці.

17 листопада ФПУ проведе Всеукраїнську акцію профспілок у формі пікетування парламенту на підтримку ініціативи Уряду підвищити мінімальну заробітну плату та виконання інших завдань із соціально-економічного захисту громадян.

Президія ФПУ звернулася до Голови Верховної Ради України Андрія Парубія з пропозицією про проведення за його участю та участю представників усіх парламентських фракцій і груп зустрічі з лідерами всеукраїн-

ських профспілок та територіальних профоб'єднань щодо підвищення соціальних стандартів у проекті Державного бюджету 2017 року.

ПРЕС-ЦЕНТР ФПУ

ЗАКОНОДАВЧА ІНІЦІАТИВА

СЕРГІЙ КАПЛІН ВНІС ДО ПАРЛАМЕНТУ ЗАКОНОПРОЕКТ ПРО ЗАХИСТ МАЙНОВИХ ПРАВ ПРОФСПІЛОК

Народний депутат України, представник профспілок у парламенті Сергій Каплін зареєстрував законопроект «Про визначення правонаступників майна професійних спілок Союзу РСР та Української РСР, розташованого на території України» № 5339.

Як інформує прес-центр ФПУ, прийняття законопроекту створить механізм реалізації інституту права власності на майно, яке станом на 24 серпня

1991 року перебувало у віданні, володінні чи/та користуванні загальносоюзних професійних спілок Союзу РСР або професійних спілок Української РСР.

Норми цього закону дозволять захистити інтереси не тільки держави, а й будь-яких інших добросовісних набувачів цього майна, незалежно від виду організаційно-правової форми чи статусу.

Визначення цієї власності за категоріями, якими передбачається окремо право власності держави, право власності професійних спілок, спільна часткова власність держави і професійних спілок, право добросовісних набувачів спірного майна на здійсненні поліпшення, спрямовано на дотримання принципів соціальної справедливості та економічної ефективності.

ОФІЦІЙНО

ФПУ – ЗА ЗБЕРЕЖЕННЯ ДЮСШ І ФСТ

«Федерація профспілок України стурбована ситуацією, в якій опинились дитячо-юнацькі спортивні школи, фізкультурно-спортивні товариства «Україна», «Спартак», «Колос», що раніше отримували фінансову підтримку за рахунок коштів Державного бюджету та коштів Фонду соціального страхування», – на цьому наголошується в листі Прем'єр-міністра України Володимиру Гройсману.

Як повідомляє прес-центр ФПУ, у зв'язку з процесом впровадження реформи децентралізації влади, відповідним рішенням Уряду в 2015 році було підвищено субвенцію, яку держава виділила спортивним школам фізкультурно-спортивних товариств як компенсацію втрачених коштів Фонду соціаль-

ного страхування. А в 2016 році кошти на зазначені цілі не виділялись. Таким чином, фінансування цих закладів здійснюється лише за рахунок коштів місцевих бюджетів, яких у повному обсязі не вистачає. Профспілки звернулися з проханням вирішити зазначені питання.

ГРИГОРІЙ ОСОВИЙ: «УРЯД І ПРОФСПІЛКИ – ЗА РЕФОРМУ ОПЛАТИ ПРАЦІ»

У сучасних складних соціально-економічних умовах розвиток нашої держави, захист законних прав та інтересів людини праці багато в чому залежить від конструктивної та ефективної взаємодії соціальних партнерів – влади, роботодавців та профспілок. Якою є роль профспілок у цьому діалозі, що вони роблять для його розвитку та забезпечення гідних умов життя та праці наших громадян? На ці та інші запитання «ПВ» попросили відповісти Голову СПО об'єднань профспілок, Голову Федерації профспілок України Григорія Осового.

АКТУАЛЬНО

– Григорію Васильовичу, ми зараз бачимо пожевлення та поглиблення соціального діалогу профспілок з Урядом та роботодавцями. Підписано Генеральну угоду на 2016–2017 роки, відбулися зустрічі керівників членських організацій ФПУ з Прем'єр-міністром України Володимиром Гройсманом, членами СПО сторони роботодавців. Напевне, саме такі зустрічі та дії сприяють позитивним рішенням Уряду та парламенту щодо соціально-економічного захисту працюючих, всіх простих громадян країни. Маю на увазі, насамперед, рішення Уряду про підвищення мінімальної заробітної плати з 1 січня 2017 року до 3200 грн. Це результат спільних дій?

– Безперечно, перемовини велись впродовж останнього часу дуже інтенсивно. Вони були підкріплені масовими акціями протесту профспілок. Я хочу нагадати, що 6 липня цього року 35 тис. трудявників з усієї України пікетували Уряд і парламент. Ми мали зустріч з Прем'єр-міністром, донесли наші об'єктивні вимоги, які базуються на чинному законодавстві. І головне – ґрунтуються на фактичному становищі людини праці. І Прем'єр визнав, що праця українців дуже недооцінена, й це потребує змін.

Це привело до наступних кроків: ми підписали тристоронню Угоду – Уряд, профспілки, роботодавці, давши старт фактично початку переосмислення наших соціально-трудових відносин для створення умов для гідної праці. І зараз, коли формується Державний бюджет країни на 2017 рік, ми вийшли на розуміння того, що потрібно, починаючи вже з 2017 року, стартувати в реформі оплати праці. До цього, до речі, нас зобов'язує і підвищення цін та тарифів. Позиція профспілок чітка та прозора:

альтернатива підвищенню цін і тарифів – це підвищення рівня доходів.

Тому Уряд (і Прем'єр-міністр, який ініціативу Уряду представив), заявив, що бачить економічні можливості для такого підвищення. А перед цим був затверджений новий прожитковий набір продовольчих і непродовольчих товарів і послуг. На січень поточного року він обрахувався в розмірі 2409 грн, а з урахуванням фактора підвищення цін і тарифів уже наближається до 3140 грн. Тому Уряд погодився виставити планку мінімального рівня оплати праці в країні на рівні 3200 грн. Тоді як на сьогодні цей показник становить 1450 грн.

– А профспілки раніше пропонували Уряду таке підвищення? Якщо так, то саме така сума була визначена у ваших пропозиціях?

– Не тільки пропонували, а й вимагали. Адже це не спонтанні рішення. До нього ми йшли впродовж тривалого часу у формі діалогу, суперечок і навіть трудових конфліктів. Профспілки ініціювали трудовий конфлікт з Урядом і організаціями роботодавців з питань заробітної плати. Більш того, у Стратегії діяльності Федерації профспілок України, ухваленій в березні ц. р. на VII з'їзді ФПУ, пункт, який стосується заробітної плати, прописаний так: встановлення в Державному бюджеті України розміру мінімальної зарплати на рівні об'єктивно розрахованого прожиткового мінімуму для працездатних осіб, з урахуванням податків, обов'язкових зборів і внесків. І цей пункт виконується.

А в Генеральній угоді ми визначили динаміку проведення докорінної реформи оплати праці через механізм обговорення цієї проблематики на засіданнях НТСЕР, переходу від моделі де-

шевої робочої сили, яка експлуатувалася впродовж попередніх багатьох років, що, власне, і призвело до гальмування реформ та економічного розвитку України, до низького платоспроможного попиту населення.

У розвиток соціального діалогу 18 жовтня відбулася зустріч профспілок з Прем'єр-міністром України. Ми знайшли порозуміння в Уряді і бачимо реальні кроки підтвердження спільного бачення реформи оплати праці. Ось тільки одна теза з протоколу зустрічі Прем'єр-міністра з профспілками: погодитися з необхідністю в умовах підвищення цін і тарифів на комунальні послуги вжити дієвих заходів щодо посилення соціального захисту населення, удосконалення механізму оплати праці. Це підстава, яка готувалася впродовж не одного місяця і сьогодні вийшла на таку стадію. Але це тільки початок дійсно глибокої реформи оплати праці.

– Тепер залишається вирішити питання, як реалізувати цю ініціативу, де взяти кошти?

– Так, потрібно віднаходити гроші, і механізми реалізації. Це вимагає змін до законодавства України. І пошуку ресурсів. Прем'єр і міністр соціальної політики зазначили, що кошти будуть отримані з економіки. Тобто не за рахунок інфляційних джерел і зовнішніх запозичень. Це мають бути власні кошти, насамперед, завдяки зростанню економіки. Вже зараз ми маємо пожевлення економіки, ріст ВВП (поки незначний) – 1–1,5%. Наступного року планується, при сталому розвитку і стабільності в країні, 3%. Це означає, що ВВП зросте

не менш ніж на 300–400 млрд грн, і в ньому є фонд оплати праці. Як мінімум, це четверта частина. Це додасть 70–100 млрд до фонду оплати праці.

Нинішній ресурс, що залишився, теж включасмо до розрахунку, – на підприємствах, в організаціях, тому що з 1 січня ц. р. роботодавці зменшили розмір сплати ЄСВ з 37% до 22%, і цей ресурс в обсязі приблизно 60–70 млрд залишився на підприємствах в їх розпорядженні.

І нарешті, детинізація економіки. Підвищення мінімального рівня оплати праці об'єктивно змусить тих, хто платив у конвертах і подавав офіційну звітність, що нібито людина отримує 1450 грн, але очевидно, що фактична зарплата і дохід були більшими, сплачувати податок на доходи не з 1450 грн, а не менш ніж із 3200. Детинізація теж додасть до державної казни. За нашими розрахунками, кожна гривня, виплачена в формі заробітної плати, повертається через споживання назад до бюджету в розмірі 45–47 коп. Це також ресурс для підвищення зарплати.

– І тут без профспілок не обійтись, адже потрібно вносити зміни в колективні договори?

– У реальному секторі, дійсно, механізм є переговорів і внесення змін до колективних договорів і угод. Хочу сказати, що ситуація у вироб-

ничому секторі є різною. Керівники деяких великих компаній і бізнесу кажуть: у нас вже є такий рівень зарплат. Іншим цей ресурс треба відшукати, щоб підвищити тарифну ставку працівника і розряду до рівня не менш ніж 3200 грн – це оплата за некваліфіковану працю, а вже І тарифний розряд має бути більшим. І на підприємстві існує сітка для

оплати праці, але в такому випадку і власник підприємства – роботодавець, і профспілковий комітет мають сісти за стіл перемовин, щоб вирішити, як можна змінити цю сітку з 1 січня наступного року.

ПОЗИЦІЯ ПРОФСПІЛОК ЧІТКА ТА ПРОЗОРА: АЛЬТЕРНАТИВА ПІДВИЩЕННЮ ЦІН І ТАРИФІВ – ЦЕ ПІДВИЩЕННЯ РІВНЯ ДОХОДІВ.

– Здавалося б, профспілкам можна трохи заспокоїтись. Є ініціатива Уряду щодо підвищення заробітної плати, але акції протесту профспілок тривають. 1 листопада під стіни Верховної Ради та Кабінету вийшли освітяни. На 17 листопада заплановано Всеукраїнську акцію профспілок. Вочевидь, не всі проблеми вирішено, все ж таки потрібно, щоб і Уряд, і Верховна Рада розуміли, що об'єктивна треба реалізувати...

– Безперечно, проблем накопичилося чимало, і ми хотіли б усе зробити одночасно, але, на жаль, стан економіки такий, що так не станеться. Потрібно рухатись крок за кроком. Насамперед, це боротьба з дешевою робочою силою. Для цього потрібно об'єднання зусиль влади, бізнесу і суспільства. Профспілки мають завжди тримати владу і бізнес у тонусі. Щоб вирішувати ті проблеми, які турбують людей.

Тому акції ми проводили і будемо проводити. Зараз тільки змістили акцент: акцію 17 листопада проведемо біля Верховної Ради України. Бо щоб 3200 відбулося, потрібно, аби законодавці проголосували за це і прийняли закон про Державний бюджет, і таким чином дали б старт реформі оплати праці. Тим більше, що такий масштабний проект реформування оплати праці вже ідеологічно і концептуально опрацьований. Ми дійшли спільної думки, що таку реформу потрібно в країні проводити. Це отримало підтримку Президента України. І цим шляхом ми будемо рухатись.

Акцію 17 листопада проведемо біля Верховної Ради України. Бо щоб 3200 відбулося, потрібно, аби законодавці проголосували за це і прийняли закон про Державний бюджет, і таким чином дали б старт реформі оплати праці.

СПІВПРАЦЯ

ПРОФСПІЛКИ
І ЧОРНОБИЛЬЦІ:
ОБ'ЄДНАННЯ ЗУСИЛЬ
ЗАДЛЯ ВИРІШЕННЯ
СОЦІАЛЬНИХ
ПРОБЛЕМ

1 листопада у Федерації профспілок України відбулась робоча зустріч в.о. Голови ФПУ Володимира Саєнка з керівництвом Всеукраїнської громадської організації інвалідів «Союз-Чорнобиль України».

У ході зустрічі обговорено напрями співпраці ФПУ та Всеукраїнської ГО «Союз-Чорнобиль України», яка об'єднує близько 400 тисяч ліквідаторів та постраждалих від наслідків Чорнобильської катастрофи, з питань захисту соціально-економічних прав громадян.

Представники громадської організації висловили ініціативу про приєднання до Всеукраїнської акції протесту профспілок, яка за рішенням Президії ФПУ відбудеться 17 листопада в Києві. Також запропоновано розробити проект Меморандуму про співпрацю двох громадських організацій, зокрема з питань підготовки законодавчих ініціатив, спрямованих на оздоровлення та лікування ліквідаторів аварії на ЧАЕС.

У перемовинах взяли участь заступник Голови ФПУ Євген Драгітний, голова Всеукраїнської профспілки виробничників і підприємців України Наталія Землянська.

Представники «Союз-Чорнобиль України» висловили ініціативу про приєднання до Всеукраїнської акції протесту профспілок, яка за рішенням Президії ФПУ відбудеться 17 листопада в Києві.

СПІВЧУТТЯ

6 листопада 2016 року на 72-му році обірвалося життя члена профспілки, заступника Голови ЦК Профспілки працівників енергетики та електротехнічної промисловості України Миколи Петровича Курільця.

Члени Президії ЦК Профспілки та колектив апарату ЦК Профспілки висловлюють глибокі співчуття його дружині Тетяні Вікторівні, рідним і близьким покійного з приводу втрати чоловіка, батька, діда. Світла пам'ять і нехай земля йому буде пухом.

Президія ЦК Укрелектропрофспілки

ЦІННІСНІ ОРІЄНТАЦІЇ СУЧАСНОЇ
УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ

ПАРЛАМЕНТСЬКІ СЛУХАННЯ

2 листопада у залі пленарних засідань Верховної Ради відбулися парламентські слухання про становище молоді в Україні «Ціннісні орієнтації сучасної української молоді».

Участь у заході взяли представники центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, громадських організацій, профспілок, профільних міжнародних організацій, спеціалістів наукових установ.

Від Профспілки працівників освіти і науки України на парламентських слуханнях слово мала Ольга Чабанюк – заступник голови профспілки, голова ППОС КНЕУ ім. Вадима Гетьмана.

У своїй доповіді Ольга Чабанюк приділила увагу гострим проблемним питанням, які сьогодні турбують студентство України: доступ до якісної освіти, забезпечення стипендією, перше робоче місце молоді та змістовне дозвілля.

Зокрема, заступник голови профспілки наголосила, що сучасна молодь України, яка стала рушійною силою суспільних змін у державі, сьогодні як ніколи потребує особливої уваги та турботи з боку влади. Молоді люди чітко розуміють важливість навчання та освіти для життя. Проте оволо-

Найважливішими молодіжними проблемами учасники та доповідачі слухань, зокрема, назвали такі:

- ✓ труднощі з отриманням якісної освіти та гідної роботи;
- ✓ реалізація у своїй країні, а не за кордоном;
- ✓ погіршення здоров'я та відсутність кваліфікованого медичного забезпечення;
- ✓ створення міцної сім'ї;
- ✓ відсутність ресурсів для поліпшення житлових умов;
- ✓ відсутність повних можливостей для культурного розвитку.

діння сучасними знаннями є надзвичайно напруженою роботою, потребує чимало інтелектуальних, психологічних, фізичних і матеріальних ресурсів. Проте відомо, що стипендія студента становить лише 825 гривень, що нижче за межу бідності.

Учасники парламентських слухань також наголосували, що одним із головних завдань моло-

діжної політики в умовах гібридної війни Російської Федерації проти України має стати формування у молодого покоління українських національних суспільно-державницьких цінностей як ідеологічних засад української громадянської ідентичності. Це стане фундаментом консолідації українського суспільства як у межах держави, так і світового українства, сприятиме сталому розвитку країни, що особливо важливо в умовах захисту територіальної цілісності України від російсько-терористичної агресії.

Формування громадянської ідентичності української молоді має бути невід'ємною складовою державотворчих процесів та розвитку суспільства.

За результатами обговорення виступів і пропозицій від промовців, а також фахової дискусії були прийняті Рекомендації парламентських слухань, які передадуть до Парламенту для затвердження.

Інна МИХАЛЬЧЕНКО,
прес-служба
Профспілки працівників
освіти і науки України
Фото автора

ІЗ ПЕРШИХ ВУСТ

Ольга ЧАБАНЮК, заступник голови Профспілки працівників освіти і науки України, голова ППОС КНЕУ ім. Вадима Гетьмана: «Як перший крок підтримки молоді, мінімальна стипендія студента має відповідати прожитковому мінімуму. Звуження доступу до отримання стипендії підштовхуватиме студентство, кращих із кращих виїжджати за кордон для здобуття вищої освіти».

ПЛАТФОРМА ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА

УКРАЇНА – ЄС: РЕАЛІЗАЦІЯ УГОДИ
ПРО АСОЦІАЦІЮ – СПІЛЬНА СПРАВА

Виконання Угоди про асоціацію між Україною та ЄС вимагає добре скоординованих дій галузевих міністерств і відомств, українського парламенту, представників бізнес-об'єднань, усього українського суспільства. Про це 8 листопада у вступному слові під час відкриття 3-го засідання Платформи громадянського суспільства Україна – ЄС заявив Голова СПО об'єднань профспілок, Голова ФПУ Григорій Осовий, який є Співголовою Платформи.

Як повідомляє прес-центр ФПУ, Григорій Осовий зазначив, що минуло 2 роки з часу укладення Угоди про асоціацію між Україною та ЄС, і можна беззаперечно стверджувати, що вона стала рушійною силою всебічного і глибокого реформування економічного та соціального життя України, революційних змін політичних цінностей у нашій державі. Він нагадав, що у рамках Угоди про асоціацію Україна зобов'язалася

адаптувати своє законодавство до понад 350 законодавчих актів ЄС, 50% із яких потрібно опрацювати до наступного року, а також акцентував на необхідності посилення ролі громадськості у виконанні Угоди. Голова ФПУ наголосив: саме Платформа громадянського суспільства Україна – ЄС має відігравати провідну роль у цьому процесі. Григорій Осовий проаналізував заходи, які за цей час вдалося виконати спільно з колегами з Європей-

ського економічного і соціального комітету, зокрема щодо налагодження системної співпраці та виконання значного обсягу роботи з інституційної розбудови ППС. Учасники засідання проаналізували ефективність діяльності Платформи, оцінили прогрес виконання Угоди про асоціацію між Україною та ЄС, а також внесок у цей процес громадянського суспільства.

Докладніше читайте на офіційному сайті ФПУ fpsu.org.ua.

ЕФЕКТИВНІСТЬ СОЦІАЛЬНОГО ДІАЛОГУ ПРОФСПІЛОК І РОБОТОДАВЦІВ У ДІІ: ВІДНОВЛЕНО РОБОТУ КОСАРСЬКОГО СПИРТОВОГО ЗАВОДУ

Косарське місце провадження діяльності ДП «Укрспирт», яке вже майже 150 років забезпечує роботою селян Косарів, що на Черкащині, відновило виробництво. Підприємство простояло місяць – аби повернути людям роботу, до розв'язання конфлікту залучили команду із захисту трудових і профспілкових прав ФПУ.

СОЦІАЛОГ У ДІІ

Спиртзавод у с. Косарі зупинився 1 жовтня цього року – відповідний наказ було видано відразу після того, як профспілковий актив не пустив на територію новопризначеного заступника директора Валентину Крижню, яка понад 10 років тому обіймала посаду очільника Косарського виробництва. Робітники кажуть, були впевнені, що новий керівник роботу заблукуює.

«Протягом одного року, коли вона була директором, підприємство працювало лише на одну четверту виробничої потужності, було вироблено лише 304 тисячі декалітрів спирту, а сьогодні виробляється до 100 тисяч декалітрів (або дал, дорівнює 10 літрам, – Авт.) на місяць. Річний прибуток тоді становив 31 тисячу гривень, а зараз це близько 5–7 мільйонів на місяць. Вдавшись до значного скорочення персоналу (189 працівників), вона проявила себе як неефективний керівник і залишила про себе негативну думку працівників», – ідеться у зверненні трудового колективу. Водночас, за інформацією ДП «Укрспирт», у 2003 році робітників, більша частина з яких працює на МПД і досі, підписали колективний лист із проханням залишити Валентину Крижню на посаді директора підприємства.

Наказ ДП «Укрспирт» № 529 «Про зупинку виробництва на Косарському МПД ДП «Укрспирт» було видано увечері 30 вересня, досягти ж домовленостей про відновлення роботи стратегічного підприємства вдалося лише через місяць – за столом переговорів і завдяки профспілковій команді, яка активно долучалася до роботи за дорученням Голови ФПУ Григорія Осового. У врегулюванні конфлікту брали участь представники трудових, керівництва ДП «Укрспирт», Федерації профспілок України та Черкаської області, депутатського кор-

пусу. Передували конструктивному діалогу страйки – трудовий колектив тричі перекривав дорогу з вимогою відновлення виробництва.

«Складні й тривалі перемовини, однак, завершилися досягненням компромісу – кадрове питання закрито повністю, пані Крижню переведено на роботу на інше підприємство. Вакантну посаду тепер зможе обійняти кандидат від трудового колективу. Найголовніше – прийнято рішення про термінове відновлення виробництва на Косарському МПД з 1 листопада ц.р. Це означає, що люди матимуть роботу, зарплату та соціальний захист. Зможуть піти на пенсію, отримати у разі потреби оплачувані лікарняні, спокійно піти у декретну відпустку, не турбуючись за відрахування. Те, що роботодавці прислухались до профспілок, є ознакою ефективного керівництва та відповідного ставлення до трудового колективу», – вважає заступник Голови ФПУ Володимир Саєнко.

Крім того, було прийнято рішення про підняття співробітникам Косарського МПД зарплати – загальною до кінця цього року на понад 40%. Згідно з попередніми домовленостями ця сума зростає ще на 10% на початку 2017 року. Станом на сьогодні

середня зарплата на підприємстві сягає понад 5 тисяч гривень. «Це перемога не лише Федерації профспілок і 173 трудівників, а й усього селища, адже вагома частина соціальної сфери, від дитсадка до лікарні, утримується за рахунок Косарського спиртзаводу», – зазначає голова Федерації профспілок Черкаської області Петро Шевченко.

Вмикати потужності почали після особистої зустрічі робітників, команди із захисту трудових і профспілкових прав Федерації профспілок України, представників керівництва концерну та місцевої влади. Заовд запустили згідно з Дозволом № 5 «На відновлення виробничої діяльності» від 31.10.2016 р. за умови виконання нормативної добової потужності 3490 дал чистого спирту.

Реалізацію продукції, яка за якісним складом вважається однією з найкращих в Україні, гарантували в керівництві концерну, однак трудовий колектив усе ж налаштований скептично – крім відновлення виробництва, керівник «Укрспирту» представив робітникам новий в.о. директора. Олексій Семенов, який на постійній основі обіймає посаду начальника виробничого управління ДП «Укрспирт», керуватиме косарським заводом на час хвороби

діючого директора Станіслава Радченка.

Володимир Саєнко зауважує, що хвилювання робітників спиртзаводу, викликані запланованою процедурою приватизації ДП «Укрспирт» і кадровими рішеннями керівництва концерну, наразі не вихли повністю.

«Завдання профспілок – забезпечити трудівникам гідні умови праці, своєчасну зарплату, яка відповідає та перевищує прожитковий мінімум, гарантувати соціальний захист. Однак, попри позитивне вирішення ситуації на Косарському МПД, враховуючи занепокоєність трудового колективу, у межах компетенції ми і надалі стежитимемо за ситуацією на підприємстві для недопущення порушень прав робітників», – пообіцяв заступник Голови ФПУ.

Одна з причин приватизації спиртового концерну, до якого входить 41 виробничий майданчик, – боротьба з тіншовим горілчанним бізнесом. Продавці потужності ДП «Укрспирт» почнуть після передачі Фонду державного майна, завершитися процедура може до кінця цього року. Загалом від розпродажу монополії на виробництво та реалізацію спирту держава планує отримати від 200 до 400 млн доларів.

СПРАВЕДАЛИВІСТЬ ВІДНОВЛЕНА

СУД СКАСУВАВ РІШЕННЯ АНТИМОНОПОЛЬНОГО КОМІТЕТУ

Рішення постійної адміністративної колегії Антимонопольного комітету України щодо скасування результатів тендера на закупівлю путівок на реабілітацію інвалідів визнано протиправним. Відповідну ухвалу прийняв Окружний адміністративний суд міста Києва.

Згідно з рішенням АМКВ в червні були скасовані результати тендерних закупівель путівок на реабілітаційне лікування людей з обмеженими можливостями. Загалом скасовано закупівлі щодо шести лотів, що позбавило 1029 людей з інвалідністю необхідної реабілітації. На думку АМКВ, в конкурсі брали участь пов'язані особи, що забезпечило їм прерогативу під час проведення тендера і вплинуло на результати закупівель.

«Справді, свої заявки на конкурс подали два учасники, які є дочірніми підприємствами «Укрпрофоздоровниця»: санаторії «Слов'янський» і «Куюльник». Однак ці санаторії подавали свої пропозиції на різні лоти, рішення за якими приймали окремо й незалежно. Крім того, подібна ситуація вже спостерігалася минулого року – тоді суд також став на наш бік», – пояснює юрист ПрАТ «Укрпрофоздоровниця» Юрій Багатченко. У тому, що АМКВ не мав законних підстав скасовувати результати тендерів, запевняли також у Міністерстві економічного розвитку і торгівлі. Так, у своєму роз'ясненні відомство пояснювало, що оскільки пов'язані особи брали участь у торгах за різними лотами, це «виключає виникнення між зазначеними особами будь-яких правовідносин, спрямованих на порушення добросовісної конкуренції між учасниками». Однак, попри позицію держорганів, значний суспільний резонанс і наявність прецедентів, АМКВ, за висновками суду, неправомірно спрочкував значну затримку проходження реабілітації, а отже, ускладнення стану людей з обмеженими можливостями.

За словами заступника Голови ФПУ Володимира Саєнка, вчасне забезпечення реабілітаційного лікування може не лише допомогти людям з інвалідністю уникнути погіршення здоров'я, а й навіть встати з інвалідного візка, пересуватися самостійно. Так, близько 15% інвалідів на візках після курсу реабілітації в санаторії «Слов'янський» повертаються додому вже на власних ногах, лише за допомогою палички.

Наразі, зазначають фахівці, гроші з проведення, однак не реалізованих через судовий процес путівок, залишаються у «підвішеному» стані. Забезпечити заїзди за ними не дозволять терміни, адже тривалість реабілітації становить 35 днів, що унеможливило проведення відновлювального лікування цього року.

Водночас 1 листопада відбулося розкриття конкурсних пропозицій з оздоровлення інвалідів з наслідками травм та захворюваннями хребта і спинного мозку – Фондом соціального захисту інвалідів було закуплено 977 путівок за 12 лотами загальним терміном 34 195 днів. Перші заїзди в санаторії-переможці очікуються вже 17 листопада. Зокрема, санаторії ПрАТ «Укрпрофоздоровниця» «Слов'янський» і Клінічний санаторій ім. Пирогова («Куюльник») проведуть відновлювальне лікування для 250 і 300 осіб відповідно.

Сторінку підготувала **Тетяна МАЛАШЕНКО**, спеціально для «ПВ»

ІЗ ПЕРШИХ ВУСТ

Сергій РУДИК, народний депутат України:
«У мене щодо профспілок було уявлення, що вони займаються збором внесків, а коли потрібно, то їх на вулиці не виведеш. Бачив безліч випадків, коли профспілки мали би бути активнішими. І коли я побачив роботу ФПУ в контексті Косарського спиртзаводу, це стало для мене приємною несподіванкою. Вагалі останні події, коли профспілки проявляють активну позицію, намагаються на першочерговому захисті трудових прав працівників – це важливі тенденції. З огляду на те, що в Україні тяжка економічна ситуація, маємо багато охочих наступити на права людей. Хтось мусить ці права захищати. Тому я маю надію, що профспілки й надалі триматимуть руку на пульсі всіх подій».

Ліна ДУШЕНКО, голова Косарської сільської ради:
«Те, що завдяки профспілкам люди тепер матимуть стабільну заробітну плату, робоче місце, – однозначно дуже важливо. Адже людям як ніколи потрібно відчувати якусь впевненість у завтрашньому дні, утримувати свою родину. Також дуже важливим є фактор відновлення надходжень до бюджету району. Косарське МПД сплачує значну частину коштів, за рахунок яких утримуються і дитячі садки, і школи, і соціальна сфера».

Олег ДРОЖИН, т. в. о. директора ДП «Укрспирт»:
«Ми вирішили запропонувати на посаду в.о. директора Косарського МПД людину, що має незаплямовану репутацію і тверду громадську позицію. Олексій Семенов – найкращий кандидат, адже він був активним учасником Майдану та АТО, а досвід роботи на виробництві дасть йому можливість забезпечити швидкий запуск підприємства та його безперебійну роботу».

**Віталій ШАБУНІН, голова правління
Центру протидії корупції:**

«Ми розуміли, що політики – люди далеко не бідні й задекларують багато предметів розкоші. Та ми не очікували, що це стане настільки масовим явищем серед державних службовців. Тяжко уявити європейського політика, який інвестує гроші у винний погріб, де пляшка вина коштує понад 10 тисяч доларів».

Андрій ЗОЛОТАРЬОВ, політичний експерт:

«Одним із непрямих підсумків електронного декларування стало визнання, що українська еліта, яка прикривалася лозунгами про патріотизм, насправді непатріотична. Ті, хто відповідає за фінансову політику, не довіряють банкам. Ті, хто закликає громадян підтримувати армію, живуть так, наче на сході війни немає. Відповідь суспільства наразі може бути непередбачуваною».

Е-ДЕКЛАРАЦІЙНИЙ Б МІЛЬЙОНЕРИ ВИЙШЛИ З ПІДП

Народ досі не може оговтатися від електронних декларацій, заповнених українськими скоробагатьками. Значні суми готівки в національній та іноземній валюті, дорогі годинники, шалені цінності викликали шквал обурення у простих українців. У боротьбі за щастя народу українським політикам вдалося стати мільярдерами. Поки у людей болить голова, як вижити, можновладці сушать мізки, як вберегти свої капітали. Кампанія з декларування доходів і майна відповіла на запит суспільства – скільки? Чи почнеться громадянська кампанія, яка відповість на запитання – звідки? Про це – у головній темі нашого часопису.

КОНИКИ У БІСЕРІ

Уперше за 25 років незалежності політики й можновладці показали українським громадянам, хто є хто. Декларації містять не тільки фантастичні суми доходів більшості «слуг народу». З'ясувалося, що чиновники і політики, незалежно від партії, володіють величезними земельними ділянками, мають купу нерухомості, колекційні картини, дорожочіні прикраси, офшорні рахунки і навіть храми. Крім того, держчиновники, народні депутати, губернатори, прокурори та судді зберігають чимало коштів готівкою. Народні депутати, котрі вимагали підвищення своєї зарплатні, задекларували 12 мільярдів готівки. А всіма державними службовцями задекларовано майже 26 мільярдів гривень, себто 1 мільярд доларів. У соціальних мережах навіть з'явився жарт, що Міжнародному валютному фонду треба брати кредити в українських багатіїв.

Небачені статки відомих політиків збурили суспільство, якому взамін пообіцяли безвізовий режим, субсидії та 100 гривень до пенсії. Президент Петро Порошенко є власником 104 компаній у різних країнах. Він задекларував понад 26 мільйонів доларів, півмільйона гривень та 14 тисяч євро на банківських рахунках. Готівкою він

зберігає 60 тисяч доларів і 900 тисяч гривень. Також у декларації Глави держави вказано вісім автомобілів представницького класу, шість годинників, дві норкові та одна соболина шуби, одне шкіряне пальто, три жіночі сумки. Одна з них коштує понад 100 тисяч гривень. У власності Президента є машина хімічистки, роаяль та колекція із 84 картин та шести скульптур.

Лідер партії «Батьківщина» Юлія Тимошенко та її чоловік задекларували 3,5 мільйона гривень у банках. З готівки у подружжя 163 тисячі євро, 678 тисяч гривень і 270 тисяч доларів. На Олександра Тимошенка записані низка бізнес-структур, у тому числі іноземних. Сама Юлія Тимошенко не має нерухомості та орендує будинок. З-поміж іншого багатства у Юлії Володимирівни лише вісім ювелірних прикрас.

Правдолюб і борець за народні права Олег Ляшко задекларував 2 мільйони гривень у банку. Готівкою має 740 тисяч доларів, 90 тисяч євро та 890 тисяч гривень. У нього є автомобіль та дорогі годинники, а також декілька квартир та шість земельних ділянок.

У прем'єра Володимира Гройсмана – 12 дорогих годинників, чотири земельні ділянки та два будинки. Готівкою він зберігає 2,28 мільйона гривень, 870 тисяч доларів і 460 тисяч

євро. І ще трохи на банківських рахунках – 2,1 мільйона гривень та 16 тисяч євро.

Арсен Аваков задекларував колекцію вина у кількості майже вісім сотень пляшок, кілька колекцій монет, три шуби, бібліотеку на вісім тисяч примірників та «картину з кольорового бісеру із зображенням коня на синьому фоні».

Можна перераховувати здобутки усіх декларантів, та оприлюднення статків має головний плюс: суспільство переконалося, як насправді живуть ті, кому воно делегувало право керувати державою, і тепер може використовувати цей інструмент для контролю.

ПОЛЮВАННЯ НА ВІДЬОМ

Навняність мільйонних статків зовсім не означає, що їхніх власників притягнуть до кримінальної відповідальності. За словами голови правління Центру протидії корупції Віталія Шабуніна, довести кримінальний злочин у процесі е-декларування – надзвичайно складна процедура. Навіть якщо виявиться, що задеклароване багатство не збігається з реальними доходами, немає жодної гарантії, що процедура завершиться судовим вироком. Це тільки позначиться на репутації можно-

Місце	Фракція	Кількість депутатів	На 1 депутата (грн)	Загальна сума (грн)	ЗД
1	ВОЛЯ НАРОДУ	19	37 537 642	713 215 200	
2	ВИДРОДЖЕННЯ	23	35 483 116	816 111 675	
3	позафракційні	46	28 440 033	1 308 241 502	
4	ОПОЗИЦІЙНИЙ БЛОК	43	21 523 845	925 525 320	
5	БЛОК ПЕТРА ПОРОШЕНКА	143	18 613 790	2 661 771 920	
6	РПЛ	21	11 579 392	243 167 236	
7	Народний фронт	81	8 947 332	724 733 861	
8	Батьківщина	21	5 641 664	118 474 937	
9	ОБ'ЄДНАННЯ САМОПІМІЧ	26	2 608 450	67 819 689	

владця – виборці будуть ретельніше вибирати «слуг народу».

Експерти доволі прискіпливо аналізують подані декларації. І вже дійшли висновку, що декларування і податкова амністія – абсолютно різні речі. Податкова амністія – це коли люди заявляють про наявність у них коштів, при цьому не пояснюючи джерел збагачення, платять із них відповідний податок, після чого статки можна вважати легалізованими. От тільки податкову амністію в Україні ніхто не оголошував. Хоча оприлюднення доходів може обернутися для чиновників і нардепів конкретними статтями Кримінального

кодексу. Це ухиляння від сплати податків, легалізація коштів, отриманих нечесним шляхом, незаконне збагачення тощо.

Та тільки як це перевірити? Система антикорупційних правоохоронних органів навряд чи зможе вивчити десятки тисяч поданих декларацій. Цим впригол малю б зайнятися НАЗК, але її штат досі повністю не укомплектований.

Національне антикорупційне бюро зробило досить цікаву заяву, у якій пояснює, у яких випадках можна втягнутися за порушення кримінальних справ за даними, вказаними в деклараціях, – або після офіційного

Тарас КАЧКА, виконавчий директор George Soros's International Renaissance Foundation:

«Заповнення електронних декларацій мало засвідчити добру волю чиновників розмістити свої фінанси під нагляд суспільства, готовність нести відповідальність і рухатися геть від бюрократичних практик, які дозволяли заховати багатство, отримане через кумівство і хабарництво. Але громадськість була шокована екстравагантним стилем життя, який виявили численні декларації».

Сергій РУДЕНКО, політичний оглядач:

«Я не гадав, що електронне декларування зможе відкрити скриньку Пандори. Те, що ми побачили, свідчить про масштаби корупції в Україні, про те, скільки грошей у нас обертається в тіні і через кого вони обертаються. Від цієї точки буде зовсім інша розмова. Це має призвести або до «дуже швидкого покращення», або до Коліївщини».

УМ: ІЛЛЯ

118 173

ЗАПОВНЕНИХ
ДОКУМЕНТИ
СТАНOM НА
24:00 30 ЖОВТНЯ
МІСТИВ ЄДИНИЙ
ДЕРЖАВНИЙ
РЕЄСТР
ДЕКЛАРАЦІЙ.

**Понад 26 млн
доларів**

ГОТІВКИ, ЗГІДНО 3
ДЕКЛАРАЦІЯМИ, ВОЛОДІЮТЬ
БРАТИ БОГДАН І ЯРОСЛАВ
ДУБНЕВИЧІ ІЗ ФРАКЦІЇ «БЛОК
ПЕТРА ПОРОШЕНКА».

Храм

УСПІННЯ ПРЕСВЯТОЇ
БОГОРОДИЦІ В СЕЛІ
БИРЛІВКА БІЛЯ МІСТА
БЕРШАДЬ ВКАЗАВ У СВОЇЙ
ЕЛЕКТРОННІЙ ДЕКЛАРАЦІЇ
ДЕПУТАТ ВЕРХОВНОЇ РАДИ
АНАТОЛІЙ МАТВІЄНКО ІЗ
БПП.

ЯПОНСЬКІ ЛЯЛЬКИ ТА ЯЙЦЯ ФАБЕРЖЕ

Система електронного декларування майна й доходів парламентарів та чиновників в Україні викликала широкий суспільний резонанс у світі. Провідна світова агенція Reuters опублікувала статтю під назвою «Українці шоковані величезним багатством, задекларованих політиками». Автори публікації пишуть: «Дехто задекларував мільйони готівкою, інші повідомили, що володіють парком розкішних автомобілів, дорогими швейцарськими годинниками, діамантами та великими ділянками землі – одкровення, здатні ще більше підірвати довіру до влади в Україні, де середня зарплата становить трохи більше 200 доларів на місяць».

Про те, що 24 члени Кабміну разом задекларували близько 7 мільйонів доларів готівки, написали практично всі інформаційні агенції світу. Відтак останні новини з Києва «змусили багатьох запідозрити, що нова еліта нічим не краща від попередньої». Про це пише британське видання The Guardian.

Навряд чи у Німеччині, Франції, Великій Британії чи Швейцарії знайдеться бодай десяток колег представників української влади, які дозволили б собі декларувати яйця Фаберже, унікальні японські ляльки, колекцію холодної зброї епохи середньовіччя, релігійні реліквії, не кажучи вже про десятки фірм, у тому числі в офшорах.

Шведський економіст Андерс Аслунд досить влучно охарактеризував підсумки електронного декларування: «Очевидний висновок – монументальне беззаконня в українському суспільстві існувало як до, так і після Революції Гідності. Допоки такі поняття, як честь або сором, в українській політиці відсутні. Жоден чиновник не звільнився через явно неlegально отримані багатства».

Зарубіжні журналісти не можуть збагнути, як у загалом бідній країні існують казково заможні політики. І чому така екстравагантність, що різко контрастує із заробітками основного населення країни, досі не звертала на себе увагу самих українців? Наразі вони дивуються масштабом накопичень та придбань представників національної еліти. Дуже швидко, пишуть світові видання, суспільство поставить під питання прогрес у боротьбі з корупцією в країні.

ДЕКЛАРОВАНІ СТАТКИ ДЕПУТАТІВ ВР

створювали бізнес, робочі місця і підтримували соціальну сферу. А от ті, хто «забув» сплатити податки, ризикує потрапити за ґрати. Хоча з мільйонними статками пожегнутувати якимось відсотком на заставу – для них не проблема.

РОБІНГУДИ ТОЧАТЬ СТІЛИ

Від такого масиву інформації народ заціпенів. Експерти тим часом попереджають про можливі наслідки від оприлюднення статків українських можновладців. Країну очікує зростання соціального невдоволення та ненависті до влади. Залишки довіри до деяких політичних функціонерів вичерпані. Сподіватися на відновлення довіри марно, кажуть аналітики. Ціна усіх лозунгів про боротьбу з корупцією дорівнює нулю.

Прихильники декларування обороняються. Мовляв, прозорість чиновників і була головним завданням цього процесу. Відтак суспільство збагне, чого «слуги народу» варті насправді.

Однак такий аргумент вже не спрацює. Пригадується інше: пенсіонери скидалися по 100 гривень на армію у країні, де чиновники декларують бюджети областей. Активісти, котрі закликали затягнути паски, щоб армії підсобити та реформи запровадити, своїх же порад і не дослухалися. Навпаки, використали кризу й війсьничас для власного збагачення.

Оприлюднення захармних статків неодмінно призведе до протестів, стверджують політологи. І вони можуть завершитися погромами. І це не буде схоже на жоден із попередніх Майданів.

Недовзі українці отримають платіжки з новими цифрами за опалення. Тарифне зростання, попри обіцяні субсидії, може виявитися несподіваним тягарем для мільйонів українських родин. Політологи й соціологи попереджають про тарифні бунти. Політичний експерт Руслан Бортник наголошує: «Будь-який протест здатний перетворитися на погром. Усе може закінчитися погромами багатіїв».

Усе залежить від того, як поведе себе громада. Знову проковтне виклик чиновників? Вкотре повірять у кроки до очищення влади? А може, варто продемонструвати волю й зробити реальні кроки задля такого очищення, узявши процес під активний суспільний контроль?

Безумовно, оприлюднені багатства українських високопосадовців не просто здивували і вразили, влучніше сказали – шокували своїми розмірами, оригінальністю та цінністю деяких речей. У принципі, український народ й до впровадження е-декларування здогадувався, що його чиновники далеко не бідні люди, та щоб настільки... Тому жодних інших емоцій, окрім обурення та гніву, в людей просто бути не могло.

Ще до оприлюднення інформації з електронних декларацій чиновників вищого ешелону влади українці були розчаровані діями влади. За даними групи «Рейтинг», 74% громадян не схвалюють діяльності Президента, 70% – Уряду, 87% – Верховної Ради. Шок від побаченого в деклараціях може збільшити прірву між владою й суспільством. І те, що робінгуди підбурюють до нового витка боротьби з можновладцями, не таке вже й далеке від реальності.

звернення НАЗК, або у відповідь на публікації у ЗМІ. Себто правоохоронні органи не приховують, що меч правосуддя упаде не на всі голови. Експерти вважають, що це призведе до вибіркової перевірки і зведення політичних рахунків. Опозиції дистантуються на повну. А загалом об'єктом може стати будь-хто невідомий нинішній еліті.

Аналітики не бачать реального і головне – дієвого механізму перевірки достовірності декларацій. Кажуть про підтопку кримінальних справ проти низки політиків, до яких є претензії у влади. Тим

часом «свої» отримають індивідуальну від влади і легко уникнуть кримінальної відповідальності.

Генеральний прокурор Юрій Луценко заявив, що «електронна декларація – це не кінець процесу, а лише його початок». Пообіцяв, що у полезору ГПУ потраплять декларації тих народних обранців, які задекларували готівку понад 100 тисяч американських доларів. Пан Луценко порадив поділити чиновників на дві принципово різні категорії. Тим, хто із задекларованих сум сплатив податки, треба вклонитися. Бо вони, мовляв,

ЛІСОВА ГАЛУЗЬ

ВІД ПЛАНІРНОГО
ПОЛІПШЕННЯ УМОВ ПРАЦІ
ТА СВОЄЧАСНИХ ВИПЛАТ
ДО БОРГІВ ІЗ ЗАРПЛАТИ

За останні п'ять років перед лісвниками Черкащини повністю ліквідовано заборгованість із виплати зарплати. Завдяки профспівці в усіх господарствах забезпечено своєчасність виплат, середній розмір зарплати за 9 місяців цього року сягнув 9227 грн, діє колдоговір. Такі дані були озвучені на звітно-виборній конференції обкому профспівки працівників лісового господарства Черкаської області.

«Протягом 2015 року на поліпшення умов та охорону праці спрямовано 1,944 млн грн, тобто майже одну тисячу гривень на одного працюючого. Профспівка надає допомогу ветеранам праці, воїнам АТО, влітку цього року забезпечила оздоровлення дітей усіх, хто виявив таке бажання. Це приклад соціальної відповідальності й співпраці роботодавців та профспівки, ще один аргумент необхідності підвищення рівня мінімальної зарплати в Україні», – говорить очільник профспівки Черкащини Петро Шевченко.

Контрасте ситуація із південними господарствами, де лісвники виживають лише завдяки допомозі колег з інших областей, зокрема Черкаської. Цього року державні підприємства лісової галузі Миколаївської та Херсонської областей не отримали жодних асигнувань із державного бюджету, більшість робітників лісгоспів працюють скорочений робочий день або перебувають у відпустках без збереження зарплати. Заборгованість перед лісвниками Миколаївщини становить близько 230 тис. грн,

Херсонщини – близько мільйона. Профспівка лісвників Херсонської області взяла справу фінансування галузі у свої руки: доки у проект держбюджету на лісове та мисливське господарство не виділено жодних коштів, профактивісти створюють робочі групи і звертаються до облрад, перекривають дороги та влаштовують акції протесту. Представник ФПУ в Парламенті Сергій Каплін ініціював створення робочої групи, розпочалися консультації у профільному комітеті, крім того, до міністра екології та природних ресурсів надійшло депутатське звернення щодо негайного регулювання ситуації на проблемних лісгоспах. Ускладнюють ситуацію в галузі непоодинокі випадки незаконних вирубок насаджень, зокрема для експорту. Так, нещодавно співробітники спецслужб спільно з представниками прокуратури Одеської області запобігли незаконному вивезенню понад трьох тисяч кубометрів деревини з морського порту. Загалом було вилучено 109 контейнерів.

Тетяна МАЛАШЕНКО,
спеціально для «ПВ»

ГЕНДЕРНИЙ «ПІСЛЯСМАК» СВЯТА

Ось уже втретє поспіль Україна на державному рівні відзначила День захисника України – свято, встановлене «з метою вшанування мужності та героїзму захисників незалежності і територіальної цілісності України, військових традицій і звитяг Українського народу, сприяння дальшому зміцненню патріотичного духу в суспільстві та на підтримку ініціативи громадськості». Починаючи із 2015 року, цей день є офіційним вихідним. І ніби все гаразд, все для людей. Але мене особисто цей день спонукав до численних роздумів із приводу захисників і захисниць, бо останні у переважній більшості знову залишилися осторонь урочистих заходів і привітань. На фоні чоловічих подвигів і звитяг їхня роль і внесок у захист Батьківщини знову залишилися мало помітними.

СОЦІАЛЬНА НЕРІВНІСТЬ

День захисника в Україні сприймається виключно як чоловіче свято, та ще й дата збігається з днем українського козацтва. А тим часом, лише за офіційною статистикою, на кінець 2015 року службу у Збройних силах України проходили близько 14,5 тис. жінок-військовослужбовців, а участь у проведенні АТО взяли близько тисячі жінок. До цих даних слід додати сотні жінок-волонтерів по всій території України.

З власного досвіду спілкування з учасниками і учасницями АТО знаю, що жінки потрапляють на фронт переважно як добровольці. І лише частини з них вдається оформитися офіційно та одержати статус учасниці бойових дій. Нещодавно мала нагоду ознайомитися із результатами дослідження «Невидимий батальйон»: участь жінок у військових діях в АТО». Так от, офіційно для жінок в армії донедавна була неможливість обіймати здебільшого традиційно «жіночі» посади. Для прикладу, відповідно до переліку професій, дозволених жінкам в армії, жінка може бути пекарем, а от старшим пекарем – вже ні. Непоодинокими є випадки, про які ми всі знаємо навіть зі ЗМІ, коли жінка оформлена, приміром, бухгалтером, а фактично служить гранатометником.

Під тиском громадськості й не без участі міжнародних організацій дещо в цьому напрямку таки вдалося змінити. Так, згідно з Наказом Міністерства оборони України від 3 червня 2016 року

№ 292 внесено зміни до Тимчасового переліку штатних посад рядового, сержантського і старшинського складу. Зокрема, суттєво розширено перелік бойових посад для жінок, які проходять військову службу за контрактом. Якщо до цього жінки проходили службу на посадах переважно медичних спеціальностей, зв'язківців, бухгалтерів, діловодів, кухарів, то відтепер цей перелік розширено на понад 100 бойових військових спеціальностей. Зокрема, жінки мають право призначатися на такі посади, як командир бойової машини піхоти, кулеметник, механік водії, навідник та оператор бойової машини, заступник командира розвідгрупи, командир відділення, командир міномета, розвідник, стрілець-снайпер та багато інших.

Якщо відійти від сфери суто військової, то бачимо, що в чинному трудовому законодавстві існує низка обмежень для жінок, якими часто прикриваються популісти, вважайчи їх благом для жінок. На жаль, мені достеменно відомо випадки, коли ці норми не лише порушуються роботодавцями, а й використовуються для дискримінації жінок і позбавлення її права на працю.

В Україні, скажімо, досі діє Перелік важких робіт та робіт із шкідливими і небезпечними умовами праці, на яких забороняється застосування праці жінок. Він містить понад 500 видів таких робіт, однак це не означає, що жінки на таких роботах не працюють. Навпаки! Ще й як працюють! А от довести

щось у разі, приміром, виникнення непорозуміння із роботодавцем офіційно нічого не можуть.

Із власного досвіду знаю, як нелегко молодій дівчині влаштуватися на роботу, як неохоче роботодавці сприймають, якщо вагітна жінка або жінка, у якої маленька дитина, змушена брати лікарняний. Що вже казати про випадки передпенсійного віку! У нас прийнято вважати, що чоловік у 50 років – чоловік у розквіті сил, повний енергії та бажання працювати. А от моя 45-річна знайома, котра, до речі, повернулася з АТО, відслуживши понад рік снайпером, довгий час ніяк не може знайти роботу. Ні, вакансії достатньо! Головний аргумент при відмовах – вік!

От чому актуальною в наш час є не лише декларування гендерної рівності, не лише формальне дотримання цього принципу, а закріплення рівності результатів.

Але, мабуть, до цього Україні ще довго доведеться долати гендерні стереотипи. Нещодавно мені трапилося оголошення про вакансію адміністратора в торговому центрі, в якому зазначалося, що «перевага надається кандидатам чоловічої статі віком від 25 до 35 років». Яскравий приклад подвійної дискримінації: і за ознакою статі, і за віком. І це при тому, що в Україні існують профільні закони, які покликані гарантувати гендерну

рівність: «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків», «Про засади запобігання та протидії дискримінації в Україні», «Про попередження насильства в сім'ї» тощо. Крім того, Україна приєдналася і взяла на себе зобов'язання дотримуватися низки міжнародних нормативно-правових актів у сфері протидії дискримінації. Однак на практиці, як свідчать соціологічні дослідження та рейтинги гендерної рівності, ситуація в Україні погіршується. У 2015 році за індексом гендерної рівності Україна посіла 67-ме місце серед 142 країн, хоча ще у 2014 році вона була на 56-му місці.

На мое переконання, привчати і прищеплювати повагу до гендерної рівності потрібно з дитячого віку, зі школи і продовжувати у вишах. Однак, на жаль, у нас майже немає відповідних освітніх програм, а суспільство й громадська думка досі не готові позбавлятися гендерних стереотипів як на державному рівні, так і в побуті. Задля справедливості слід зазначити, що саме громадські організації на сьогодні беруть на себе основний тягар виховання гендерної культури в українців.

Олена БОНДАРЧУК-ЛАДНА,
голова ГО
«Громадянський комітет
правового прогресу
«Справедливість»

БУКОВИНА

СОЦІАЛЬНІ ПАРТНЕРИ ПІДПИСАЛИ ТЕРИТОРІАЛЬНУ УГОДУ

У приміщенні Чернівецької облдержадміністрації відбулося засідання Чернівецької обласної тристоронньої соціально-економічної ради, у рамках якої голова облдержадміністрації Олександр Фицук, голова обласної ради Іван Мунтян, голова ради Федерації роботодавців Чернівецької області Микола Бузинський і голова Чернівецької обласної ради профспілок Володимир Шкварковський підписали Територіальну угоду про регулювання основних принципів і норм реалізації соціально-економічної політики та трудових відносин у Чернівецькій області на 2016–2018 роки.

Голова ОДА Олександр Фицук зазначив, що на сьогодні співпраця між владою та бізнесом – це важливий елемент соціально-економічного життя не лише Буковини, а й усієї держави, який повинен базуватися на принципах прозорості та конструктивності. Одним з ключових розділів Територіальної угоди визначено зобов'язання сторін соціального діалогу щодо забезпечення розвитку виробництва, підтримки пріоритетних галузей області, збереження трудового потенціалу.

У своєму виступі голова облпрофради Володимир Шкварковський відзначив плідну співпрацю робочої групи сторін соціального партнерства в ході запровадження положень і підготовки проекту Територіальної угоди. Відомо, що вдалося імплементувати основні норми Генеральної угоди, які є обов'язковими до виконання. Угода передбачає узгоджені норми зростання середньої зарплати працівників, зайнятих у сфері економіки, встановлення розміру тарифної ставки робітника I розряду на рівні не нижче визначеної галузевою уго-

дою, скорочення розриву між мінімальною та реальною зарплатою. Значно розширено розділ роботи з молоддю. Вперше передбачено рекомендації щодо включення окремих положень, норм до міських, районних територіальних угод, угод, які будуть укладатися в об'єднаних територіальних громадах, колективних договорах.

Голова облради Іван Мунтян наголосив на важливості підписання Територіальної угоди і сподівається на тісну співпрацю між усіма гілками влади, профспілок та роботодавців. За словами голови ради Федерації роботодавців Чернівецької області Миколи Бузинського, Територіальна угода передбачає покращення ситуації на ринку праці області, зокрема це стосується питання зростання середньої зарплати. Микола Бузинський запропонував раз на місяць на апаратній нараді ОДА спільно, за участю членів ОТСЕР, заслуховувати та обговорювати ті соціальні програми та проекти, які приймаються владою.

Вл. інф. ЧОРП

АКТИВНО ПРАЦЮВАТИ В УМОВАХ НАСТУПУ НА ПРАВА ТРУДЯЩИХ

27 жовтня відбулося засідання ради Федерації профспілок області, на якому обговорювалося питання «Про організаційне і фінансове зміцнення ФПО та її членських організацій». У зібранні взяли участь заступник Голови Федерації профспілок України Володимир Саєнко, голова Центрального комітету Профспілки працівників агропромислового комплексу України Ігор Сопелкін.

ЧЕРКАЩИНА

У своєму виступі голова ФПО Петро Шевченко охарактеризував нинішній період діяльності профспілок в умовах наступу на права працівників, зниження їх життєвого рівня, зростання безробіття, порушення роботодавцями прав найманих працівників, утиску самих профспілок як таких, що потребує солідарності, єдності та результативності дій, вдосконалення організаційної структури і фінансового зміцнення, здійснення конкретних кроків до його оновлення.

За словами профспілкового лідера, аналіз профспілкового членства, чисельності первинних профорганізацій за останні 5 років в області показав, що частина обласних галузевих профоб'єднань змогли досягти зростання кількості спільчан. Це підтверджує необхідність перенесення акценту роботи на рівень первинок, місцевих і районних координаційних рад профспілок.

Профспілки, крім розширення дій колективних договорів, мають навчитися співпрацювати з органами виконавчої влади, місцевого самоврядування, громадськими організаціями, зокрема молодіжними. Потрібне кадрове зміцнення

такими фахівцями, як юристи та інспектори з охорони праці, з метою посилення впливу на стан соціально-трудових відносин, виробничого травматизму на підприємствах. А це можливо тільки при координації зусиль галузевих профоб'єднань та забезпеченні фахівців гідною зарплатою.

Профспілкам потрібно навчитися надавати широкій публічності інформації щодо своїх дій і досягнень результатів через засоби масової інформації, участь у теледебатах, виступах на радіо, інформування на власних сайтах.

Петро Шевченко торкнувся й проблем утримання приміщень територіальних профоб'єднань. Адже в умовах постійного зростання вартості комунальних послуг, електроенергії, земельної податку надзвичайно проблематично підтримувати технічний стан водо- та

теплопостачання, забезпечувати комфортні умови праці для працівників обласних комітетів профспілок без реального фінансового відшкодування витрат.

Члени ради ФПО у своїх виступах відзначили важливу роль ФПУ у вирішенні питань соціального захисту працівників, у тому числі підписання Генеральної угоди на 2016–2017 роки з Урядом і роботодавцями, підвищення іміджу профспілок після проведення акцій щодо тарифної політики держави, врегулювання співпраці з професійно-технічною освітою та ліквідації заборгованості із зарплати працівникам області.

Заступник Голови ФПУ Володимир Саєнко поінформував членів ради прохід перемовин профспілок з Урядом щодо реформування системи оплати праці, спільної ініціати про запровадження в 2017 році мі-

німальної зарплати в розмірі 3200 грн, поновлення повноцінної роботи фондів соціального страхування.

Голова ЦК Профспілки працівників АПК України Ігор Сопелкін охарактеризував ситуацію в аграрній сфері щодо реалізації проєктів з відновлення вітчизняного виробництва, зупинився на проблемних питаннях створення профорганізацій в агропромисловості, на фермерських підприємствах.

Володимир Саєнко, Ігор Сопелкін, Петро Шевченко також мали зустріч із головою Черкаської ОДА Юрієм Ткаченком, на якій обговорили питання підвищення заробітних плат, зайнятості населення, стану соціального захисту та врегулювання конфлікту на Косарському МПД із керівництвом ДП «Укрспірт».

Вл. інф. ФПО

ПЕТРО ШЕВЧЕНКО, ГОЛОВА ФПО:

«Аналіз профспілкового членства, чисельності первинних профорганізацій за останні 5 років в області показав, що частина обласних галузевих профоб'єднань змогли досягти зростання кількості спільчан. Це підтверджує необхідність перенесення акценту роботи на рівень первинок, місцевих і районних координаційних рад профспілок».

ЗАКАРПАТТЯ

АВТОТРАНСПОРТНИКИ ПІКЛЮЮТЬСЯ ПРО ВЕТЕРАНІВ ГАЛУЗІ

За ініціативи голови Закарпатської обласної організації профспілки працівників автотранспорту та шляхового господарства Олександра Вороніна, напередодні професійного свята – Дня автомобіліста та дорожника відбулася зустріч з ветеранами автомобільного транспорту, заслуженими працівниками транспорту України.

В її організації велику допомогу галузевій профспілці надало ПрАТ «Закарпаттавто-тран» і, зокрема, його представник, ветеран автомобільного транспорту Миклош Косей. За традицією, ця зустріч проходила на базі оздоровчого комплексу «Водограй» у селищі Чинадієво Мукачівського району. Вітаючи ветеранів, Олександр Воронін подякував їм за багаторічну сумлінну працю, відзначивши їх роль у становленні автомобільної галузі нашого краю, а також вручив матеріальну допомогу профспілці. Зустріч проходила в теплій, зворушливій атмосфері. У своїх виступах ветерани галузі Григорій Анацький, Миклош Косей, Степан Сабов, Балаж Кара з

м. Ужгорода, Анатолій Фролов, Василь Лешко, Михайло Данаїканич, Микола Литвинчук з м. Мукачева, Василь Стецюнич, Петро Гримут з Міжгір'я поділилися спогадами про трудову діяльність, організацію відпочинку й оздоровлення автотранспортників і членів їхніх сімей галузевою профспілкою. На зустрічі було відзначено роботу одного з кращих оздоровчих закладів нашого краю – комплексу «Водограй», колектив якого за підсумками оздоровлення дітей влітку 2016 року нагороджений Почесною грамотою Закарпатської облпрофради (голова Володимир Фленько). Цю нагороду Олександр Воронін вручив директору оздоровниці Наталі Собеніній.

Сергій БАРАНЧИКОВ

Нова Територіальна угода містить низку важливих положень у сфері соціального захисту, охорони праці, забезпечення продуктивної зайнятості та соціального захисту від безробіття, розвитку соціального діалогу в регіоні.

РЕАЛІЗАЦІЯ ЗДІБНОСТЕЙ

ТРУДОВИЙ ДОГОВІР ЗА КІЛЬКОМА МІСЦЯМИ РОБОТИ

Чи може працівник одночасно укласти трудовий договір на кількох підприємствах? Який договір, то в яких випадках?

Відповідно до ч. 2 ст. 21 Кодексу законів про працю України працівники мають право реалізувати свої здібності до продуктивної та творчої праці, тому можуть укласти трудовий договір одночасно на одному або декількох підприємствах. Водночас, відповідно до тієї ж ч. 2 ст. 21 КЗпП, в окремих випадках самим трудовим договором, домовленістю сторін може бути визначено, що працювати десь іще не можна.

ФІНАНСОВІ КОМПЕНСАЦІЇ

ВІДШКОДУВАННЯ ЗБИТКІВ

Яка відповідальність покладається на працівника, котрий завдав матеріальних збитків організації, де працює, а також роботодавця, який завдав матеріальних збитків працівникові?

За законодавством працівник, що завдав організації матеріальний збиток, зобов'язаний його компенсувати. Порядок відшкодування збитку залежатиме від того, як оформлені стосунки цієї фізичної особи і організації.

При укладенні працівником з організацією трудового договору питання матеріальної відповідальності працівника перед роботодавцем регулюються Кодексом законів про працю України, в якому безпосередньо прописаний обов'язок працівника про відшкодування завданого збитку.

Крім того, працівник несе матеріальну відповідальність і в тому випадку, коли він пошкодив майно третьої особи, й цю шкоду був вимушений компенсувати роботодавець.

Працівник може добровільно відшкодувати заподіяний збиток повністю або частково у грошовій формі чи передати для відшкодування рівноцінне майно або виправити пошкодження.

Відшкодування збитку в розмірі, що не перевищує середній місячний заробіток працівника, проводиться за розпорядженням роботодавця шляхом утримання із зарплати працівника.

Порядок відшкодування збитку може проводитися через суд, якщо:

- розмір відшкодування збитку перевищує середній місячний заробіток працівника;
- якщо сторони не дійшли згоди стосовно суми збитку;
- якщо працівник припинив працювати на вказаному підприємстві та відшкодування збитку не може бути здійснене шляхом вираховування із заробітної плати. Якщо збиток був завданий роботодавцем працівнику, вказаний спір може бути врегульований шляхом переговорів між сторонами або в судовому порядку після підготовки і подачі позовної заяви про відшкодування збитку.

ПРАЦЯ НА ДОМУ: ЗАКОНОДАВЧІ АСПЕКТИ

У яких випадках застосовується праця надомників, які існують законодавчі аспекти щодо цього і які категорії громадян мають переважне право працювати вдома?

ТРУДОВІ ВІДНОСИНИ

Відповідно до п. 3 Положення № 275 від 29.09.1981 при організації праці вдома пріоритет надається виробництву товарів народного вжитку. Праця надомних працівників регулюється даним Положенням, а також колективним та трудовим договорами, на них поширюються і норми Кодексу законів про працю України та інших законодавчих актів.

Серед основних сфер діяльності, де може ефективно застосовуватися надомна праця, варто виокремити такі:

- складання і ремонт різних видів техніки (побутової, автомобільних приладів, комп'ютерів) та меблів;
- дизайнерські послуги;
- догляд за хворими і людьми похилого віку;
- навчання дорослих (мова, комп'ютер, спорт, танці, музика тощо);
- консультативна допомога (юридична, психологічна, бізнес-консультавання, астрологія);
- медична допомога;
- бухгалтерський облік та аудит;
- робота на телефоні;
- розроблення програмного забезпечення і різних мультимедійних продуктів;
- редагування, переклад, коректура та мала поліграфія;
- приготування обідів, виготовлення окремих видів кулінарної продукції для реалізації;
- виготовлення різних швейних і в'язаних виробів, взуття, прикрас, деталей інтер'єра, ікебани;
- розведення домашніх тварин і догляд за ними;
- відеозйомка та виготовлення відеофільмів;
- музичний супровід свят тощо.

Надомники – це особи, котрі уклали трудовий договір з об'єднанням, комбінатом, підприємством, установою, організацією про виконання роботи на дому власною працею з використанням засобів і коштів, що виділяються підприємством або були придбані за рахунок коштів цього підприємства.

Конкретний вид робіт для надомника добирають з урахуванням його професійних навичок і стану здоров'я. При цьому беруть до уваги характер обладнання та інструментів, якість сировини й матеріалів, медичні рекомендації. Забороняється виконувати вдома такі види робіт, які створюють незручності для сусідів надомника. Також в окремих випадках при виконанні робіт, пов'язаних з підвищеними вимогами щодо пожежної безпеки та санітарії, потрібні дозволи відповідних органів контролю.

Робочим місцем надомника може бути його квартира або інші приміщення, які йому належать, у тому числі не за місцезнаходженням (юридичною адресою) підприємства, тобто в іншій місцевості (населеному пункті).

Оплата праці надомників здійснюється за відрядними розцінками за фактично виконані роботи або вироблену продукцію, що відповідає встановленим вимогам до її якості.

За погодженням сторін надомнику можуть відшкодуватися витрати,

пов'язані з виконанням для підприємства роботи вдома (електроенергія, вода тощо).

Оскільки надомники розподіляють робочий час на свій розсуд і оплата праці провадиться за фактично виконану роботу, табель обліку робочого часу на таких працівників не ведеться.

Водночас роботодавець зобов'язаний:

- вести облік усіх надомників, яким він надає роботу;
- вести реєстраційні листи робочих завдань, доручених надомнику, із зазначенням: часу, відведеного для виконання завдань; тарифних ставок оплати праці; витрат, пов'язаних з виконанням для підприємства роботи вдома (електроенергія, вода тощо).

Положенням № 275 визначено категорії працівників, яким надається переважне право на укладання трудового договору на роботу вдома:

- жінки, що мають дітей віком до 15 років;
- інваліди й пенсіонери (незалежно від виду призначеної пенсії);
- особи зі зниженою працездатністю, яким в установленому порядку рекомендовано роботу в надомних умовах;
- особи, що доглядають за інвалідами або членами сім'ї, котрі тривалий час хворіють і за станом здоров'я потребують догляду;
- особи, зайняті на сезонних роботах (у міжсезонний період), а також які навчаються в навчальних закладах з очною формою навчання;
- особи, які з об'єктивних причин не можуть бути зайняті безпосередньо на виробництві в цій місцевості (приміром, у районах і місцевостях, що мають вільні трудові ресурси).

Також трудовий договір про роботу вдома можна укласти з різними категоріями працівників, якщо при цьому не погіршуватимуться умови їх праці та не обмежуватимуться права, які вони повинні мати при звичайних умовах праці згідно із законодавством.

Розірвання трудового договору з надомником здійснюється у загально-встановленому порядку, як і для всіх інших працівників, згідно з вимогами Кодексу законів про працю України.

УЗАКОНЮЄМО

ЯК ОФОРМИТИ НАДОМНИКА НА РОБОТУ?

Який порядок оформлення надомника на роботу і які види договору при цьому можуть укладатися?

Під час оформлення на роботу надомника, так само як і інші категорії працівників підприємства, згідно із ст. 24 КЗпП зобов'язаний подати паспорт або інший документ, що посвідчує особу, трудову книжку, а у випадках, передбачених законодавством, ще й документ про освіту (спеціальність, кваліфікацію), про стан здоров'я та інші документи. Згідно з вимогами КЗпП трудовий договір з працівниками укладається, як правило, в письмовій формі. Відповідна норма передбачена і Положенням № 275 для надомників. У письмовому трудовому договорі мають бути чітко визначені основні та додаткові зобов'язання сто-

- рін, зокрема й ті, що передбачені законодавством для надомників, а також:
- найменування підприємства-роботодавця;
- конкретні умови праці працівника;
- умови оплати праці;
- види робіт, що підлягають виконанню;
- адреса робочого місця надомника тощо. Відповідно до ст. 23 КЗпП з надомником, як і з іншими працівниками, може бути укладено:
- безстроковий трудовий

- договір, що укладається на невизначений строк;
- трудовий договір на визначений строк, установлений за погодженням сторін;
- трудовий договір на час виконання певної роботи. Укладання трудового договору оформляють наказом чи розпорядженням роботодавця про прийняття працівника на роботу. Зміст цього наказу потрібно довести до відома працівника, який виконуватиме роботу вдома, під розписку.

НАВЧАННЯ

ПОТРІБНІ ЗМІНИ

Зміни. Добре це чи погано – дати нам відповідь зможе тільки час. Але, на мій погляд, зміни це на краще, тому що якщо стояти на одному місці, тим паче у сучасному світі, то це може призвести лише до одного – до руйнування всього, що було збудовано протягом багатьох років. Наш світ дуже динамічний, швидкоплинний, постійно змінюється, і ми повинні йти в ногу з часом, щоб профспілковий рух не згас, а відроджувався і став процвітаючим. Адже профспілка є дуже важливою і необхідною ланкою нашого суспільства, яка виконує першочергове завдання – захист прав та інтересів працівників.

Чи багато підручників з профспілкової діяльності було у ваших руках? Я маю на увазі саме підручники. Боюся, що останнє видання – ще десь 90-х років. Так, існують різні матеріали, представлені у спеціалізованих та періодичних виданнях, а також у мережі Інтернет, але саме сучасного керівництва про профспілкову діяльність особисто я, на жаль, не бачила. І як вчасно почав свою реалізацію дансько-український проект «Посилення внеску профспілок у забезпечення гідної праці, захисту прав працівників та демократизацію в Україні». Бо запозичити безцінний досвід у країни, де профспілковий рух процвітає ще з 1899 року, де соціальний діалог виконується на найвищому рівні, де роботодавці та профспілка працюють разом на загальний добробут країни – що може бути кращим для плідної та сучасної роботи у профспілковій діяльності. Завдяки цим знанням з'явилися перші результати. Найважливішим досягненням є той факт, що на нашому підприємстві відновлюється профспілкове навчання для молодих та активних членів профспілки. Учасники семінару ознайомилися зі статутною діяльністю профспілки працівників оборонної промисловості, молодіжною політикою із соціально-

го захисту та реалізації трудових прав молодих членів профспілок, з роботою профспілки ЗФ, з мотивацією членства у профспілках. Також розроблено проекти на тему: «Профспілка майбутнього», відзняті відеоролики про позитивний імідж профспілки. Це дає неоціненний досвід учасникам по-іншому поглянути на профспілку, побачити, що ця організація була створена не для надання послуг, а насамперед для захисту прав працюючих, для впевненості у майбутньому. Натомість керівний склад, у свою чергу, дістав змогу дізнатися про потреби членів профспілки, почути їхні побажання і побачити, що необхідно змінити для вдосконалення своєї роботи.

Навчання триває, попереду ще багато нового належить пізнати у процесі подальшої роботи. І я дуже рада, що зможу в цьому брати участь, а надалі бачити і запроваджувати зміни на краще у профспілці.

Марина ГЕРАСИМОВА,
учасниця першої групи
дансько-українського
проекту

Проект стартував у квітні 2015 року, і от уже пройдено чотири семінари нашого навчання. Кожен семінар був по-своєму цікавий, повчальний і необхідний для повсякденної роботи і планів на майбутнє. Учасники презентували багато міні-проектів, дізналися чимало нового, зміцнили свої знання, стали більш досвідченими у різних аспектах діяльності профспілки. Цікавими були усі теми: зміни у суспільстві, організація членства, техніка ведення переговорів, модернізація профспілок в умовах викликів сучасності, лідерство, компетенції профспілкового лідера, профспілковий організинг, формування команди і багато-багато інших.

РОЛЬ ПРОФСПІЛОК У СУЧАСНОМУ СУСПІЛЬСТВІ

У нинішній складний час соціально-економічних перетворень у нашій державі основні зусилля профспілок усіх рівнів від ФПУ та ЦК до регіональних, територіальних та первинних організацій відповідно до реалізації Закону України «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності» спрямовуються на принципове відстоювання конституційних прав членів профспілок, захист їхніх трудових, соціально-економічних прав і свобод, посилення громадського контролю за дотриманням законодавства про працю.

ВЛАСНИЙ ПОГЛЯД

ДІАЛОГ І ПАРТНЕРСТВО

Представляючи і захищаючи інтереси членів профспілок, виборні профспілкові органи будують свої відносини як з органами державної влади, так і з роботодавцями на принципах соціального діалогу і партнерства. Участь представників профспілок у роботі колегій, громадських рад, засіданні оперативних виробничих нарад при органах державного управління та місцевого самоврядування підтверджує репрезентативність усіх ланок профспілок, а участь їхніх представників у роботі Національної тристоронньої соціально-економічної ради та її територіальних представництв закріплює інститут соціального діалогу.

Разом із тим в умовах, коли населення вже реально відчуває на собі «батьківську турботу» чергового Уряду і СО з приводу підвищення цін і тарифів на такі життєво необхідні газ та електроенергію, загрозу масових скорочень, падіння рівня життя, що породжує зневіру у завтрашньому дні, багато хто з нас замислюється про роль громадських організацій, зокрема профспілок, у сучасному українському суспільстві.

СОЦІАЛЬНА ЗНАЧУЩІСТЬ

В ідеалі громадські організації – це невід'ємна складова нормального громадянського суспільства. І там, де розвинуті справжні демократичні цінності, громадські організації вільно діють практично в усіх сферах суспільного життя, роблять вагомий внесок у справу загального добробуту і стабільності. Часто-густо вони виконують функції більш ефективно, як свідчать ЗМІ, аніж їх виконує держава, це насамперед виконання різних соціальних напрямків. При цьому держава забезпечує і надає можливість громадянам спільно реалізувати власну ініціативу. За кордоном найбільш поширеними є недержавні, неурядові, неприбуткові або волонтерські організації, тобто організації, що створені й керовані громадянами без жодного формального втручання держави, або ті, які діють завдяки волонтерській (добровільній) праці, працюючи на національному та місцевому рівнях – у чому втілюється дух і сутність суспільства. Підтверджується тежа, що громадські організації надають можливість суспільству нормально функціонувати й розвиватися.

Яскравим прикладом усіх позитивних зрушень у цьому плані є успішна

європейська держава – Королівство Данія, де протягом багатьох років поруч з урядовими активно працюють різні недержавні організації, що займаються, зокрема, гендерними питаннями, збереженням довкілля, пропагандою здорового способу життя, спорту, різними соціальними проектами, питаннями міжнародної допомоги тощо. Звичайно, їм не потрібно займатися тарифами чи виборювати право на достойне цивілізоване життя, гідну заробітну плату. Для цього у них є загальновідомі данські профспілки зі своїми сталими традиціями, історією, незалежністю, могутнім фінансовим ресурсом, що мають величезну вагу у суспільстві й користуються повагою як з боку громадян, так і влади. Тобто є яскравим прикладом для наслідування.

На жаль, у нас існує проблема довіри до громадських організацій та домінуюча громадська пасивність. Нині громадяни здебільшого зайняті повсякденними проблемами виживання своїх родин, вони недостатньо інформовані про діючі громадські організації, які, у свою чергу, виявляють інертність щодо інформування громадян та залучення їх до своєї діяльності. Так, громадяни України у переважній більшості майже не знають про роль, функції та можливості тих чи інших громадських організацій. До речі, невідомо скільки їх є насправді – 60, 100 тисяч? Чи, може, більше? А необізнаність широких верств суспільства з діяльністю громадських організацій, особливо тих, що досягають успіху, породжує загальний скептицизм щодо таких організацій взагалі.

Сьогодні при більшості міністерств, державних комітетів діють громадські ради. Це консультативно-дорадчі органи, яким відведено роль одного з основних інститутів взаємодії громадськості з органами влади. Створені на сьогодні громадські ради все ще не є цілком дієвими, проте їхній вплив на вироблення та прийняття рішень органами влади, формування та реалізацію державної політики з кожним разом зростає. Тому важливо і надалі сприяти розширенню та підвищенню якості роботи таких громадських рад для

дієвого розвитку громадянського суспільства.

На місцях до складу громадських рад при органах влади усіх рівнів потрапили організації, які не є численними, не мають досвіду, є часто непрофесійними, але вміють «правильно» і своєчасно застосовувати потрібні гасла або ж їх очолюють керівники колишньої системи. Тобто влада використала громадські ради для власних інтересів, свідомо прищепивши їм кишеньковий статус, потурбувавшись про те, щоб туди потрапили конформісти – люди, які пристосуються до будь-яких обставин та активно співпрацюватимуть із владою для отримання власної вигоди чи переваги. Напрошується висновок: не можуть бути сильними громадські ради, які створені під владу і проводять свою діяльність тільки на догоді останньої. Необхідні зміни.

ПРАВА СВІДОМІСТЬ

Важливим є підвищення правової свідомості громадян, донесення до людей думки про необхідність створення недержавних добровільних організацій. Найкращим засобом для цього є всебічне висвітлення їх здобутків, громадської ініціативи. Це сприяло б усвідомленню людьми власної соціальної значущості та особистих можливостей у вирішенні важливих соціальних проблем без підтримки влади та без фінансування держави.

Профспілки, громадські організації, громадські ради на сучасному етапі суспільно-політичного розвитку нашої держави є своєрідною сполучною ланкою між політичним і громадянським суспільством. І саме в цьому полягає їх стабілізуюча, інтегративна роль. А держава для успішного провадження державотворчих процесів має дбати, аби громадські організації діяли у межах правових норм, допомагати їм і водночас заручитися їхньою підтримкою або нейтралітетом щодо вирішення у разі потреби політичних проблем.

Олександр СИЗЮК,
учасник третьої групи
дансько-українського проекту

НЕВІД'ЄМНОЮ СКЛАДОВОЮ БУДЬ-ЯКОГО ДЕМОКРАТИЧНОГО СУСПІЛЬСТВА Є ОБ'ЄДНАННЯ ГРОМАДЯН, СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНЕ ПРИЗНАЧЕННЯ ЯКИХ ПОЛЯГАЄ НАСАМПЕРЕД У ТОМУ, ЩО ВОНИ:

- допомагають людям у розв'язанні проблем повсякденного життя;
- відкривають широкі можливості для виявлення суспільно-політичної ініціативи, здійснення функцій самоврядування.

КУЛЬТУРА

ВИСТАВКА

ЕФЕМЕРОЇДИ. ХХ СТОЛІТТЯ У ПЛАКАТІ

З 20 жовтня по 27 листопада у Національному культурно-мистецькому та музейному комплексі «Мистецький Арсенал» триває виставка масштабного міжнародного проекту «Ефемероїди. ХХ століття у плакаті».

Протягом року куратори «Мистецького Арсеналу» за сприяння колег з понад 10 музеїв України, приватних колекціонерів та міжнародних інституцій працювали над створенням ґрунтовного візуального дослідження історії Європи, яке представлено сотнями плакатів різних епох, стилів і напрямків. Ефемероїди – вигадане фахівцями Музею дизайну в м. Цюриху визначення, що найкраще передає сутність плакату – як швидкоплинність фізичного існування цього кляптику паперу, так і мінливість ідей та стереотипів, створених з його допомогою.

Історія ХХ століття багата подіями, які сформували сучасний світ: дві світові війни, виникнення тоталітарних режимів, розпад колоніальних імперій і становлення нових незалежних держав. «Зелена» революція в 40–70-х роках разом з успіхами медицини призвели до швидкого зростання населення Землі та тривалості життя людини. ХХ століття – ера технологічної революції і низки проривних винаходів, що визначило перехід від індустріального до інформаційного суспільства. Водночас межа ХХ і ХХІ століть стала часом загострення глобальних проблем людства: перенаселення, вичерпання ресурсів, деградації довкілля. Всі ці зміни знайшли своє відображення у плакаті як особливому виді графічного мистецтва, який завжди виконував роль комунікатора великої виразної сили.

У плакатах – історія епохи, її важливі події та ідеологічні акценти.

Фото з Facebook-сторінки Мистецького Арсеналу

Проект «Ефемероїди. ХХ століття у плакаті» має на меті простежити механізми формування шаблонів сприйняття через ретроспективу історії мистецтва плакату; продемонструвати інструментарій впливу на масову свідомість та маніпуляцію нею з боку держави, політичних партій, комерційних компаній. Драматургія проекту вибудовується навколо трьох сегментів, що базуються на історичній конкретиті та визначаються дефініціями «Війна», «Тоталітаризм», «Людина».

З ВІНГРАНОВСЬКИМ У СЕРЦІ

ЮВІЛЕЙ

У Національному музеї літератури України відбулися літературні читання, присвячені 80-річчю від дня народження видатного українського поета, режисера, актора Миколи Вінграновського «До думи дума доруша...».

Ід час вшанування 80-річного ювілею неймовірної людини, автора численних збірок, афоризмів та поезій, які торкають найглибших струн душі, виступили сучасники та друзі Миколи Вінграновського, які згадали поета і прочитали його неперевершені твори. Цього дня лунали вірші, присвячені Миколі Вінграновському, спогади про нього від людей, що знали видатного українського поета, а також неповторна поезія митця.

Зокрема, як повідомляє прес-служба Міністерства культури України, «своїм Вінграновським» з присутніми поділилися український поет і видавець Іван Малкович, дитячий письменник Анатолій Качан, поетеса Софія Майданська, поети Петро Засенко та Тарас Федюк, письменник Павло Вольвач, актриса Галина Стефанова, бард Володимир Самойда та ін.

Також у рамках пам'ятного вечора було презентовано унікальну виставку «Вінграновський. Раритети», сформовану з фондової колекції музею. Експонувалися особисті речі поета – записки, рукописи, автографи, предмети вжитку і побуту Миколи Вінграновського. Велику частину виставки займали світлини поета, видання з його особистим підписом, нагороди та відзнаки, стоси списаних поетом паперів та багато інших цікавих атрибутів, які належали Миколі Степановичу.

Видатний поет-шестидесятник, режисер та актор Микола Вінграновський народився 7 листопада 1936 року в м. Первомайську Миколаївської області.

Вечір закінчився гарним післясмаком якісної української поезії чи не найкращого представника лірики, образів та поетики. Усі присутні змогли насолодитися не лише творами митця, а й відчутти риси характеру Миколи Степановича, його душу. Роки минають, але неповторна поезія Вінграновського залишається.

Фото Національного музею літератури України

СКАНВОРА

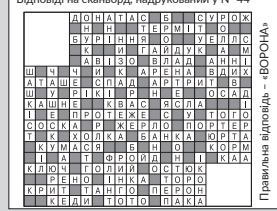
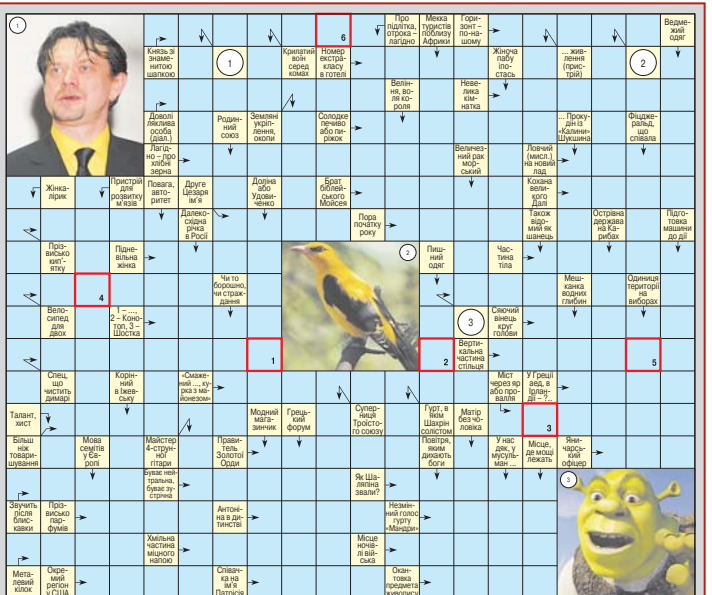
Розгадавши сканворд і вписавши букви в клітинки, вирвите його по червоній рамці та надішліть нам на адресу: «Профслікові вісті», бульвар Дружби народів, 5, м. Київ, 01042 або profvisti@ukr.net.

Усіх, хто правильно розгадав сканворд і першим надіслав відповідь, чекає винагорода – піврічна передплата на газету «Профслікові вісті».

На жаль, цього разу переможців конкурсу не виявилось.

До уваги переможців конкурсу! Щоб отримати піврічну передплату на газету «Профслікові вісті», необхідно подати до редакції копію ідентифікаційного коду, а також вказати домашню адресу і поштовий індекс.

Відповіді на сканворд, надруковані у № 44

1. (1) Котик знає, який шашлик

2. (2) Якби була жінка, то бачили б ми

3. (3) Що їдять в Африці

4. (4) Що їдять в Африці

5. (5) Що їдять в Африці

6. (6) Що їдять в Африці

7. (7) Що їдять в Африці

8. (8) Що їдять в Африці

9. (9) Що їдять в Африці

10. (10) Що їдять в Африці

11. (11) Що їдять в Африці

12. (12) Що їдять в Африці

13. (13) Що їдять в Африці

14. (14) Що їдять в Африці

15. (15) Що їдять в Африці

16. (16) Що їдять в Африці

17. (17) Що їдять в Африці

18. (18) Що їдять в Африці

19. (19) Що їдять в Африці

20. (20) Що їдять в Африці

12 і 15 листопада «синьо-жовта» дружина проведе заключні цього року двобої – з Фінляндією та Сербією.

**ПРОФСПІЛКОВІ
ВІСТІ** No 45
10 листопада 2016

ВЕРНЯЄВ І КИСЛА ВДРУГЕ ПІДКОРИЛИ ЦЮРИХ

Українські гімнасти Олег Верняєв та Ангеліна Кисла у командній першості перемогли на престижному турнірі Swiss Cup Zürich – 2016. Це вже друга посліп перемога українського дуету в Цюріху.

Володимир ПОЛІТАЄВ,
спеціально для «ПВ»

Кубок Швейцарії – командний турнір. У залік йдуть результати кращих гімнастів від кожної країни, після чого до фіналу відбирають три кращі збірні, а результати попередніх стадій обнуляються.

Цьогоріч до вирішального етапу разом із нашими співвітчизниками пробілися збірні Німеччини та Росії. Лідер української збірної Олег Верняєв здобув надзвичайно високу оцінку на своєму коронному снаряді паралельних брусах – 15,800. У свою чергу, краща оцінка Ангеліні Кислої була за опорний стрибок – 13,775. Тож у сумі наш дует заробив 29,575 залікових бала. Водночас представники Німеччини Кім Буї та Марсель Нгвен на двох спромоглися набрати 28,925 очка, а російська пара Ангеліна Мельникова і Микита Ігнат'єв узагалі лише 27,800 бала. Таким чином, беззаперечними лідерами і переможцем Swiss Cup Zürich – 2016 стала українська команда – Ангеліна Кисла та Олег Верняєв.

ЗБІРНА ГОТУЄТЬСЯ ДО ОСТАННІХ МАТЧІВ РОКУ

ФУТБОЛ

12 і 15 листопада «синьо-жовта» дружина проведе заключні цього року двобої – спершу в матчі відбору до ЧС-2018 підопічні Андрія Шевченка зустрінуться в Одесі зі збірною Фінляндії, а в Харкові перестрінуться у товариському спарингу з національною командою Сербії.

Володимир ПОЛІТАЄВ,
спеціально для «ПВ»

На тренувальний збір гравці української збірної почали з'їжджатися у понеділок. А вже у вівторок підопічні Андрія Шевченка провели відкрите тренування на головній спортивній арені країни – НСК «Олімпійський». Очілник національної команди запросив до лав збірної таких виконавців:

воротарі – Андрій Пятов («Шахтар», Донецьк), Денис Бойко («Малага», Іспанія), Олексій Шевченко («Зоря»);

захисники – Олександр Кучер, Ярослав Ракицький, Богдан Бутко, Іван Ордець, Сергій Кривцов (усі – «Шахтар»), Едуард Соболь («Зоря»), Артем Федьцький («Дармштадт», Німеччина);

півзахисники – Тарас Степаненко, Максим Малишев, Віктор Коваленко, (усі – «Шахтар»), Андрій Ярмоленко, Сергій Сидорчук, Віктор

Циганков (усі – «Динамо»), Руслан Ротань («Дніпро»), Іван Петряк, Олександр Караваєв (обидва – «Зоря»), Євген Коноплянка («Шальке», Німеччина), Олександр Зінченко («ПСВ», Нідерланди), Євген Шахов (ПАОК, Греція);
нападники – Роман Зозуля («Бетіс», Іспанія), Артем Кравець («Трапанада», Іспанія), Артем Беседін («Динамо»).

Після стартових трьох турів відбору на світову першість 2016 року в активі наших співвітчизників, нагадаємо, лише п'ять очок – удома українці поділили очки з ісландцями (1:1), потім на виїзді, ведучи у рахунку з перевагою у два м'ячі, звели вничю матч із турками (2:2) і, нарешті, на нейтральному полі у Кракові у «домашньому» матчі з Косово було здобуто першу перемогу й одразу з розгромним рахунком – 3:0.

Примітно, що якщо у паралельному матчі 12 листопада нинішні лідери нашої групи Хорватія та Ісландія зіграють між собою у Загребі вничю, а підопічні Андрія Шевченка переможуть фіннів, на зимову перерву в матчах відбору на чолі сиксетету І можуть піти одразу три зазначені збірні.

Турнірне становище у групі І:

М	Команда	І	В	Н	П	М'ячі	О
1	Хорватія	3	2	1	0	8:1	7
2	Ісландія	3	2	1	0	6:3	7
3	Україна	3	1	2	0	6:3	5
4	Туреччина	3	0	2	1	3:5	2
5	Фінляндія	3	0	1	2	3:5	1
6	Косово	3	0	1	2	1:10	1

ВETERАНИ КАРБУЮТЬ «ЗОЛОТО» ДЛЯ УКРАЇНИ

ЛЕГКА АТЛЕТИКА

З 26 жовтня по 7 листопада в австралійському Перті тривав чемпіонат світу з легкої атлетики серед ветеранів. Українські спортсмени повернулися зі світової першості із 13 здобутими медалями – в активі наших співвітчизників шість золотих, п'ять срібних і дві бронзових нагороди.

Володимир ПОЛІТАЄВ,
спеціально для «ПВ»

Золотим мультимедалістом чемпіонату світу став Іван Пушкін – у віковій категорії М85 він святкував перемогу у спортивній ходьбі на трьох дистанціях. 5 тисяч метрів ветеран спорту здолав за 37.04,58 хвилини, 10 тисяч метрів – за 1:14,03 години (причому найближчого переслідувача випередив на 14,22 хвилини!), а на 20 тисячах метрів у нього просто не було конкурентів – час українця 2:34,31 години.

Чотири рази на п'єдестал сходила Валентина Крепкіна (W50). У секторах для стрибків із жердиною і потрійного стрибка наша співвітчизниця не мала рівних. Перше «золото» в її активі за стрибок з жердиною на 3,00 метра, друге – за політ на 10,88 метра у секторі для потрійного стрибка. На цьому наша

співвітчизниця не заспокоїлася і поклала до скарбнички збірної ще й срібну медаль зі стрибків у довжину (5,04 метра проти 5,11 метра переможниці Кісті Сієккінен з Фінляндії) та бронзову нагороду з бігу на 80 метрів з бар'єрами, де вона фінішувала з результатом 13,08 с після Менкі Скотт (12,84 с) та тієї ж Кісті Сієккінен (12,92 с).

Тричі сходив на п'єдестал пошани Олександр Лисенко (M60). Найвище здійнявся прапор України після його перемоги в бігу на 1500 метрів, коли він на мізерні 0,04 секунди випередив господаря змагань Алана Говера. На дистанції 800 метрів він уже перетнув фінішну стрічку другим, поступившись місцевому спортсмену Пітеру Гоусу. А в заключний день змагань виграв ще одне срібло, вже на дистанції 2 тисячі метрів з перешкодами, інформує сайт Національної федерації легкої атлетики України.

Володарями срібних медалей також стали Олег Крамар (M50) зі стрибків у висоту з результатом 1,78 метра і Наталія Сорокіна (W40) зі стрибків у довжину – 5,49 метра. Ще одну бронзову нагороду приніс національній збірній Анатолій Павлішин (M65), який 2 тисячі метрів з перешкодами здолав за 8.07,25 хвилини.

ЗАЯЦЬ Федір Федорович
Директор пансіонату «Шацькі озера»

ПАНСІОНАТ «ШАЦЬКІ ОЗЕРА»

УВАГА! ПЕРЕДПЛАТА

РОЗПОЧАЛАСЯ ПЕРЕДПЛАТА ЦЕНТРАЛЬНИХ ПРОФСПІЛКОВИХ ВИДАНЬ НА 2017 РІК!

Вартість передплати на 2017 рік становить:

- газета «Профспілкові вісті» – **173,64 грн** (передплатний індекс – 22152);
- журнал «Бібліотека голови профспілкового комітету» – **72,60 грн** (передплатний індекс – 22909).

УВАГА! КОНКУРС

ОРГАНІЗУЙ ПЕРЕДПЛАТУ ПРОФСПІЛКОВОЇ ПРЕСИ НА 2017 РІК!

Підприємство «Профінформ» ФПУ оголошує конкурс на кращу організацію передплати газети «Профспілкові вісті» на 2017 рік. Конкурс проводиться серед територіальних профоб'єднань. Мета конкурсу – стимулювати активність територіальних профоб'єднань щодо проведення річної передплати газети «Профспілкові вісті» на 2016 рік. Переможці конкурсу визначатимуться відповідно до даних ДП «Преса» (форма звітності СП-18) про передплату на газету «Профспілкові вісті» на 2017 рік станом на 25 січня 2017 року. Для переможців встановлено три премії: перша – 3000 грн; друга – 2000 грн; третя – 1000 гривень.